

auctoritate praecepimus et mandavimus, quod in proximâ tunc futurâ congregatione fratrum Reformatorem provinciae huiusmodi, per eundem tunc existentem custodem habendâ, eadem provincia in tres provincias, iuxta tres valles, nempe de Mazara, Demona et Noto, ita ut unusquisque dictorum fratrum Reformatorem ipsius provinciae in propriis domibus regularibus cuiusque ex tribus vallibus huiusmodi, ex qua oriundus esset, degere deberet, prout desuper ab eiusdem provinciae visitatore et custode decretum fuisset, auctoritate praedictâ divideretur ac separaretur, dividique ac separari omnino deberet, prout in nostris in simili formâ Brevis sub die XIV februarii proxime praeteriti desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Nunc autem, felici eorumdem fratrum gubernio ac directioni, quantum nobis ex alto conceditur, per amplius consulere volentes, supplicationibus dicti Innocentii nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio visitatori eorumdem fratrum iam destinato per praesentes committimus et mandamus, ut capitulum quamprimum celebret, in eoque provinciam praedictam, iuxta litterarum huiusmodi formam et tenorem, separet et dividat.

Eligatur custos in unaquaque custodia.

§ 3. Insuper, quod in eodem capitulo tres custodes modo infrascripto eligantur, videlicet ut a vocalibus domorum regularium cuiuslibet vallis et custodiae unus dicti Ordinis professor in eadem valle et custodia oriundus in custodem, nec non tres discreti custodiales eiusdem vallis eligantur, a quibus ea custodia regatur et gubernetur, prout a fratribus Minoribus dicti Ordinis, Cappuccinis nuncupatis, in eodem regno existentibus, fieri assentitur, ac iisdem modo et formâ, et non aliter, divisiones et electiones fiant.

§ 4. Et quia in eodem regno nonnulli dicti Ordinis professores exteri et diversarum nationum reperiuntur, ad tollendam omnem difficultatem, iis tempus sex mensium concedatur ad deliberandum, in quam custodiam et vallem se velint recipere, et factâ deliberatione huiusmodi, nec illi nec ex eodem regno oriundi fratres huiusmodi de unâ ad aliam vallem, absque licentiâ vicarii generalis fratrum Reformatorem dicti Ordinis ac unanimi consensu custodum et discretorum custodialium utriusque vallis et custodiae, transire possint, et si eos ad aliam custodiam transire contigerit, in illâ per decennium votum passivum habere nequeant.

Fratres exteri infra sex menses eligant sibi custodiam.

§ 5. Praeterea, ad obviandum perturbationibus, quae ex controversiâ oriri possent, quis sigilla habere debeat, iisdem sigillis, quae cum imagine sancti Michaëlis archangeli ad praesens reperiuntur, cum etiam ab aliis fratribus Reformatis Italiae habeantur, amplius custodes praedicti non utentur; sed pro valle et custodia de Mazara cum beati Matthaei de Agrigento; et pro valle et custodia de Noto cum sanctae Luciae, ac pro valle et custodia Demona cum sanctorum Martini, Placidi et sociorum imaginibus sigilla respective fiant. Custodes autem, pro negotiis in dictis vallibus et custodiis pro tempore occurrentibus, socium, qui eos in scribendo coadiuvet, habere possint, cum titulo et nomine scriptoris, non autem secretarii, qui propterea nullo privilegio, nullâque exemptione gaudeat, sed praecedentiam sibi ratione antianitatis in regione competentem dumtaxat habeat. Quodque praemissis omnibus et singulis non parentes, seu rebelles, excommunicationis ac privationis vocis activae et passivae poenas ipso facto incurrant, apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, statuimus et ordina-

Designatur sigillum unicuique custodiae.

Custos habeat scriptorem.

1 Edit. Main. legit qui (R. T.).

mus. Decernentes nihilominus irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quae in praedictis litteris voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die ultimâ martii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Causae moderationis.

§ 6. Cum autem, sicut dilecti filii Benignus a Genua minister generalis eiusdem Ordinis, necnon Aloysius de Cruce eorumdem fratrum Reformatorem in totius Siciliae regnis visitator apostolicus, nobis nuper exponi fecerunt, circa interpretationem quarundam clausularum in constitutione praedictâ contentarum varia dubia, non sine multâ eorumdem fratrum perturbatione, divini cultus detrimento exoriantur, videlicet, ut a vocalibus domorum regularium cuiuslibet vallis et custodiae unus dicti Ordinis professor in eadem valle et custodia oriundus in custodem eligatur, necnon, si fratres ad aliam vallem transire contigerit, in illâ per decennium votum passivum habere nequeant; ac etiam super istius verbi *oriundus* significatione, nonnullique pariter inter eosdem fratres reperiuntur, qui similiter in dubium revocant, cuius ipsi vallis sint:

Declarat quomodo observandae sint clausulae.

§ 7. Nos praemissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, necnon Benignum et Aloysium praedictos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati extiterint, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, clausulas

praedictas ad constitutionum generalium eiusdem Ordinis dispositionem, auctoritate praedictâ, tenore praesentium, reducimus et moderamur: quo autem ad verbum *oriundus* spectat, unumquemque dictorum fratrum in eisdem vallibus ad praesens existentium, qui in eius pacificâ seu quasi-possessione reperitur, effectu praedictarum litterarum gaudere; posterioris vero dubii declarationem in capitulo sive congregatione custodiali, ad hunc effectum faciendâ, fieri atque de cetero usum et praxim dicti Ordinis servari debere; irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus praemissis et omnibus illis, quae in praesentibus litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die X maii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 maii 1624, pontif. anno I.

LXI.

Confirmatio litterarum Gregorii XIII et Clementis VIII quibus declaratur per onera ecclesiasticis secularibus et regularibus Bononiensibus imposita nullum praeiudicium privilegiis et exemptionibus hospitali S. Ioannis Hierosolymitani aliis concessis inferri.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Alias a felicis recordationis Gregorio PP. XIII et Clemente VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

§ 1. *A tergo:* Dilectis filiis, magistro et conventui hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani. *Intus vero:* Gregorius Papa XIII. Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Gregorii XIII litterae reconstruntur.

Decretaverat alias, etiam auctoritate hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani ad operum solutionem in ci-

1 Ex Regest. in Secret. Brév.

vitate Bononiae teneri.

Quamvis nos pridem, ad preces dilectorum filiorum quadraginta virorum praesidentium regimini civitatis nostrae Bononiensis, eas ordinationes, quas nonnulli Romani Pontifices praedecessores nostri, et praesertim felicitis memoriae Iulius Papa III, diversis temporibus fecerant, ut clerus Bononiensis in solutione vectigalium et aliorum quorumvis onerum in dicta civitate pro tempore impositorum concurreret atque contribueret, ex certa scientia nostram confirmaverimus, causas omnes, si quae et ubicumque penderent, avocando, ad lites huiusmodi penitus extinguendas¹, perpetuumque dicto clero silentium imponendo; et praeterea declaraverimus omnes et quascumque, tam seculares quam regulares ipsius cleri, etiamsi hospitalis vestri S. Ioannis Hierosolymitani essent, ad praestationem vectigalium et onerum huiusmodi omnino teneri, prout in nostris super his litteris in forma Brevis confectis plenius continetur: vestram tamen religionem minime propterea in veteri sua immunitate turbalam intendentes, praesentium auctoritate declaramus, atque decernimus, nihil omnino per litteras nostras praedictas contra vos, aut vestrum hospitale, nec etiam contra exemptiones et privilegia vestra innovatum esse, nec innovari debere, sed vos, resque et bona vestra universa et singula, in universis exemptionibus et privilegiis omnibus, quibus ante et post ordinationes, confirmationem et litteras nostras praedictas usi et potiti estis, semper et ubique conservari debere; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et camerae apostolicae clericos, in quavis causa et instantia (sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi auctoritate) ubique iudicari et definiri debere: necnon irritum et inane quidquid secus super his per praedictos

¹ Vel potius: ac lites... extinguendo (R. T.).

praesidentes regimini, et quoscumque alios, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon civitatis et regiminis, ac illius praesidentium praedictorum (iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDLXXXIV, pontificatus nostri anno XIII.

§ 2. A tergo: Dilectis filiis, magistro et conventui hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani. Intus vero: Clemens Papa VIII. Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. Cum, sicut accepimus, felicitis recordationis Gregorius Papa XIII, praedecessor noster, postquam, ad preces dilectorum filiorum reformatorem Status libertatis civitatis nostrae, tunc suae, Bononiensis, eas ordinationes, quas nonnulli Romani Pontifices sui et praedecessores nostri, et praesertim felicitis recordationis Iulius Papa III, diversis temporibus fecerant, ut clerus Bononiensis in solutionem vectigalium et aliorum quorumvis onerum in dicta civitate pro tempore impositorum concurreret, atque contribueret, ex certa scientia sua confirmaverat, causas omnes, si quae et ubicumque super his penderent, avocando, ac lites huiusmodi penitus extinguendo, perpetuumque desuper dicto clero silentium imponendo; et praeterea declaraverat omnes et quascumque tam seculares quam regulares ipsius cleri, etiamsi hospitalis vestri S. Ioannis Hierosolymitani essent, ad praestationem vectigalium et onerum huiusmodi omnino teneri, prout in quibusdam eiusdem Gregorii praedecessoris litteris continebatur; vestram religionem minime propterea in veteri sua immunitate turbalam iri volens, declaravit et decrevit nihil om-

Recensentur quoque litterae Clementis VIII, eiusdem exempli.

nino¹ per eius litteras praedictas contra vos, aut vestrum hospitale, nec etiam contra exemptiones et privilegia vestra innovatum esse, nec innovari debere, sed vos, resque et bona vestra universa et singula in vestris exemptionibus et privilegiis omnibus, quibus ante et post ordinationes, confirmationem, et litteras suas praedictas usi et potiti eratis, semper et ubique conservari debere, sicque per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac camerae apostolicae clericos, in quavis causa et instantia (sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, prout in aliis eiusdem Gregorii praedecessoris litteris similiter plenius continetur: Cumque nos superioribus annis, ex causis tunc expressis, priores litteras praedicti Gregorii praedecessoris confirmantes et innovantes, dilecto filio, tunc et pro tempore existenti nostrae et Sedis Apostolicae in civitate et comitatu Bononiensi de latere legato, seu eius vicelegato, aut gubernatori commiserimus et mandaverimus, ut opportunis iuris et facti remediis, omni et quacumque appellatione, recursu et subterfugio postpositis, cogeret et compelleret quoscumque sub praetextu exemptionum et privilegiorum quamvis amplissimorum solvere recusantes taxam pro reparatione cuiusvis fluminis sili in comitatu Bononiensi pro ratione bonorum ab ipsis possessorum, qui pro tali reparatione aliquod commodum sentirent, etiamsi seculares, aut regulares, Mendicantes, aut non Mendicantes, et cuiusvis instituti utriusque sexus existerent, ac alias prout in nostris sub die X martii MDC, pontificatus nostri

¹ Haec delentur verba teneri, prout in quibusdam, perperam interiecta (R. T.).

anno IX, expeditis litteris similiter continetur: Nunc, ne vigore nostrarum huiusmodi litterarum molestari possitis, litteras Gregorii praedecessoris in vestrum favorem emanatas confirmantes et innovantes, praesentium tenore declaramus, atque decernimus, nihil omnino per litteras nostras praedictas contra vos, aut vestrum hospitale, nec etiam contra exemptiones et privilegia vestra innovatum¹ esse, nec innovari debere; sed vos, resque et bona vestra universa et singula in vestris exemptionibus ac privilegiis omnibus, quibus ante et post ordinationes, confirmationes et litteras nostras praedictas usi et potiti estis, semper et ubique conservari debere; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores et eiusdem camerae apostolicae clericos, in quavis causa et instantia (sublata eis, et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon civitatis, regiminis et illius praesidentium (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, necnon omnibus illis, quae in nostris litteris praedictis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII aprilis MDCIV, pontificatus nostri anno XIII.

§ 3. Nunc autem nos, praesentiarum litterarum huiusmodi firmitati subsistentiae et validitati consulere volentes, motu proprio, et ex certa ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentiarum litteras huiusmodi,

¹ Perperam edit. Main. legit innovata (R. T.).

Utraque littera confirmatur ab Urbano.

Hic vero littera ad sua re-integrat privilegia.

ac omnia et singula in eis contenta, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, easque, necnon praesentes litteras validas, firmas et efficaces semper et perpetuo existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac omnibus, quos illae concernunt, et concernere poterunt quomodolibet in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari;

Clausula.

§ 4. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, in quavis causa et instantia iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die XXIX martii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 29 maii 1624, pontif. anno I.

LXII.

Approbatio statutorum in capitulo generali fratrum Minimorum S. Francisci de Paula editorum circa ea, quae agenda sunt in casu mortis generalis totius Ordinis¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

Ut² ea, quae pro personarum quarumlibet, praesertim Regi seculorum obse-

¹ Ultra ea, quae habes in Const. VI (in h. edit. VII) Sixti IV *Sedes*, tom. V, pag. 213, scias istis fratribus ambitum prohibuisse Paulum V in Const. CCC (in h. edit. CCCXX) *Admonemur*, tom. XII, pag. 452.

² Particula *Ut* ex seqq. videtur redundare (R. T.).

quibus, sub suavi religionis iugo, Altissimo famulantium, prospero, felicique regimine facta fuisse dicuntur, ut¹ firma perpetuo et illibata persistent, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis patrocinio communimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane, nomine dilecti filii Aegidii Camart, correctoris generalis Ordinis fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, nobis nuper expositum fuit, quod alias, pro felici eiusdem Ordinis directione, et praesertim illius vicarii generalis electione, nonnulla statuta condita fuerunt tenoris subsequentis, videlicet:

Primo: statutum fuit in capitulo generali eiusdem Ordinis habito Paulae anno MDCXXV, auctoritate apostolica confirmato, quod, si contingeret (quod Deus avertat) reverendissimum patrem generalem diem claudere extremum, fiat de vicario generali, electio per eiusdem generalis socios cum reverendo patre provinciali illius provinciae, in qua morietur, vel ei proximioris, si extra provinciam quamdam² moriatur, ac sociis illius, et correctore locali, ubi morietur, vel proximioris conventus; qui omnes simul praedicti electores de toto gremio religionis unum in vicegeneralem usque ad proximum capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quod nullus praedictorum eligentium ad praedictum officium assumi valeat; hic autem, in praedictum vicarium, etiam pro quocumque tempore, assignatus, in generalem immediate et postmodum reeligi et deputari valebit.

§ 2. Deinde in ultimo generali capitulo eiusdem Ordinis habito Romae in conventu Sanctissimae Trinitatis anno MDCXXIII, sessione decima, quaesitum fuit, an in casu mortis reverendissimi patris generalis (quod absit) standum esset in numero

¹ Vel haec particula *ut* delenda (R. T.).

² Potius legendum *quamlibet* (R. T.).

Expositum fuit Pontifici multa olim statuta fuisse a capitulo generali circa electionem vicarii in casu mortis patris generalis, ea quo apostolica auctoritate confirmata.

Quibus postea in alio capitulo generali Romae celebrato, anno MDCXXIII, nonnulla alia addita fuere.

electorum iam ab aliis capitulis deputatorum, an potius idem numerus esset augendus: et, variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remiserunt patri generali, qui una cum suis collegis, consulto etiam illustrissimo protectore, determinarent quid esset agendum. Quapropter, facta circa hoc matura consideratione, prout infra statuendum consentaneum duximus.

Dispositio

circa electionem vicarii generalis.

I.
De morte generalis, et quis erit eius vicarius usque ad electionem.

Patre generali claudente diem extremum, continuo antiquior ex collegis, qui tunc praesentes aderunt, accipiat utrumque sigillum Ordinis, et vicegeneralis fungatur officio tantisper, donec cum patribus electoribus ad electionem vicarii generalis procedatur.

II.
De monebris superioribus Ordinis de morte generalis.

Praefatus pater collega in vicarium institutus, ut primum mors patris generalis acciderit, notam illam faciat omnibus provincialibus Ordinis, tum ut debitae orationes et sacrificia pro anima defuncti offerantur, tum ut electores futuri vicarii generalis praeparent se ad electionem faciendam.

III.
De potestate collegarum sede generalis vacante.

Quamdiu sedes generalis vacabit non poterunt collegae ullam visitationem facere, neque instituire ullos provinciales, aut alios superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam ulla statuta condere, vel aliquem fratrem privare, aut rehabilitare, neque ullam rem magni momenti expedire, sed omnia reservabuntur vicario generali futuro. Poterunt autem urgentia negotia, et quae celerem resolutionem requirunt, expedire, fratresque scandalosos punire.

IV.
De electoribus generalis.

Ex qualibet natione Italiae, Galliae et Hispaniae quatuor patres convenient ad locum destinatum cum tribus patribus collegis generalis praedefuncti, ut eligant simul vicarium generalem, nempe duo

provinciales et duo commissi ex qualibet natione.

Porro provinciales assumentur secundum ordinem antiquitatis provinciarum mutando de sexennio ad sexennium iuxta seriem dictarum provinciarum, exempli gratia: in hoc sexennio habebunt ius electionis, pro Italia, patres provinciales S. Francisci et Mellanae, pro Gallia, Tironensis et Franciae: pro Hispania, Granatensis et Castellae; in futuro autem sexennio, duo alii provinciales provinciarum proxime succedentium in qualibet natione secundum antiquitatem; et ita deinceps de sexennio in sexennium, donec impleatur numerus provinciarum cuiuslibet nationis. Poterunt autem provinciales, quibus continget in suo ordine interesse electioni vicarii generalis, causa evidenter infirmitatis substituere vicarium, prout fit in capitulo generali.

Similiter si patres collegae generalis, vel illorum alter, morbo aliquo ita detineantur, ut non possint adire locum ad electionem destinatum, poterunt substituere aliquem patrem idoneum ex illa natione, cuius sunt collegae, qui, litteris authenticis munitus, ius habebit in electione.

Commissi vero non assumentur ex provinciis eisdem, ex quibus provinciales veniunt ad electionem, sed ex duabus provinciis proxime succedentibus, ad hoc ut plures provinciae, cuiuslibet nationis concurrant ad electionem vicarii generalis.

Ipsi vero commissi eligantur respective in suis provinciis a provinciali, collegis et definitoribus provinciae, veniantque ad locum deputatum muniti litteris authenticis suae deputationis.

Ceterum, si pater generalis decedet in aliquo conventu, superior illius conventus veniet ad electionem vicarii generalis futuri; et tunc pro illa natione, in qua est ipse corrector, non eligatur nisi unus

v.
De provincialibus et quando assumi debeant.

VI.
De collegae patris generalis morbo detentis.

VII.
De commissis.

VIII.
A quibus fieri debeat electio commissorum.

IX.
De correctore conventus, ubi moritur generalis.

commissus, nempe in antiquiori provincia ex duabus, quae venient in ordinem, ad hoc ut votorum sit paritas in qualibet natione et provincia in qua non fuit electio, pro hac vice carebit suo voto, ita ut in subsequenti sexennio assumantur commissi ex alijs duabus provinciis immediate subsequentibus¹.

X. De morte generalis extra conventum.

Si vero contingat patrem generalem mori extra conventum, ut puta in itinere, vel in mari, vel in alio quovis loco, secundum quod frequenter accidit inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex correctoribus vicinioribus loci decessus huiusmodi intererit electioni, sed tantum provinciales et commissi.

XI. Quod semper corrector conventus, ubi morietur pater generalis, votum habeat.

Quamquam vero commissi nullo modo assumi debeant ex eisdem provinciis, ex quibus provinciales votum habebunt in electione, nihilominus pater corrector conventus, in quo obierit reverendissimus pater generalis, semper votum habeat, etiamsi reperiatur in illa provincia, in qua continget provincialem esse vocalem.

XII. De notificatione electionum in capitulis generalibus.

Ut autem tota religio noscat, quinam ex provincialibus et commissis debeant habere votum pro futuro sexennio in electione vicarii generalis causam mortis, in quolibet generali capitulo, inter reliqua statuta, ponatur huiusmodi decretum: Si contingat reverendissimum patrem generalem diem obire, quod Deus avertat, pro futuro sexennio ii erunt electores vicarii generalis una cum patribus collegis defuncti generalis, nempe pro natione Italicam patres provinciales talis et talis, et talis et talis provincia mittant suos commissos; pro natione vero Gallicam talis et talis provincialis, et talis et talis provincia mittant suos commissos; pro na-

¹ Sic omnes editiones. Sed qui potest capere capiat. Forsan emendari posset sic: nempe illa e duabus antiquioribus provinciis, quae venient in ordinem (ad hoc ut votorum sit paritas...) pro hac vice carebit, etc. (R. T.).

tionem vero Hispanicam talis et talis provincialis, et similiter talis et talis provincia suos commissos destinabunt: et hoc inviolabiliter servabitur in futuris capitulis generalibus.

Spectabit autem ad patrem collegam, qui commissi erunt sigilla religionis, dum significabit mortem generalis omnibus provinciis Ordinis, simul etiam notificare conventum, in quo praedictus pater generalis obierit, ut sciatur, quod superior illius conventus debet habere votum in electione, et quod proinde in illa natione, in qua situs est ille conventus, non debet fieri electio nisi unius commissi, nempe in antiquiori provincia ex duabus illis, quae veniunt in vice sua, quoniam superior conventus, cum sit eiusdem nationis, supplet pro altero commissio. Si vero extra conventum obeat pater generalis, et hoc ipsum notificabit praedictus pater collega generalis, ut sciant quaelibet nationes sibi deligendos esse duos commissos.

Si pater generalis diem claudat Romae, electio fiet Romae, et illuc omnes electores conveniant; et quidem si moriatur in conventu Sanctissimae Trinitatis, pater corrector illius conventus votum habebit in electione et computabitur pro natione Gallicam; si vero in conventu S. Andreae vel S. Francisci, superior illorum respective conventuum votum habebit pro natione Italicam. Porro in quocumque horum trium conventuum obierit pater generalis, in eo conveniant patres electores ad faciendam electionem vicarii generalis.

Pater zelosus votum habebit in electione vicarii generalis, in quocumque conventu romano decesserit pater generalis; quo casu natio illa, de qua est pater zelosus, non mittet alium commissum: verbi gratiam, si pater zelosus sit Italus, et pater generalis diem claudat in conventu S. Andreae vel S. Francisci, superior illius conventus et pater zelosus

XIII. De notificatione loci in quo obit pater generalis.

XIV. De loco, in quo fieri debet electio.

XV. De patre ze- loso.

erunt electores; et cum sint ambo Italicae provinciae, quae deberent eligere commissos, non eligent pro hac vice; si Gallus fuerit, et pater generalis obeat in conventu Sanctissimae Trinitatis, corrector et zelosus similiter erunt electores, et ex Gallia non mittentur commissi; si Hispanus, tunc unus tantum commissus veniet ex Hispania, nempe is qui eligetur ab antiquiori provincia ex duabus, ut supra dictum est.

XVI. De loco electionis, quando pater generalis diem claudit extra Romam.

At si contigerit, patrem generalem obire extra Romam, ut puta, dum visitat provincias, conveniant omnes electores ad conventum commodiorem pro nationibus: exempli gratiam, si decedat pater generalis in Italia, omnes electores veniant ad conventum Ianuensem, qui est in confinio Italiae, Galliae et Hispaniae; si in Gallia decesserit, electio fiet in conventu Massiliensi, qui est vicinior aliis nationibus; si in Hispania, conveniant ad electionem in conventu Barchinonensi: et hoc semper servetur pro regula in omnibus futuris electionibus vicarii generalis.

XVII. Qui tempora debeant convenire electores.

Quia vero Ordo valde extensus est, et oportet aliquod temporis spatium ad hoc ut mors patris generalis toti Ordini innotescat, dabitur spatium quinque mensium a die obitus patris generalis usque ad diem electionis: sufficient enim duo menses ad notificandam mortem toti Ordini, et reliquum ad hoc ut electores conveniant ad locum electionis.

XVIII. Cuius erit indicere tempus et diem ac locum electionis.

Spectabit ad patrem collegam generalem, qui in manibus habebit sigilla religionis, eodem tempore, quo significabit mortem generalis, simul etiam indicere tempus et diem, ac locum supra in cap. XVI determinatum futurae electionis, ita quod semper sint quinque menses integri inter obitum et diem electionis; provinciales vero et commissi, sub poenis iisdem quae

¹ Sic edit. omnes; at videretur potius legendum deberet, et postea eliget pro eligent (R. T.).

sunt statutae¹ contra eos qui non intersunt capitulis generalibus, sint obligati statuto tempore praesentes esse in loco, in quo fieri debet electio futuri vicarii generalis: si qui vero fuerint absentes, elapso tempore praefinito, continuo praesentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Quando omnes electores convenerint, praesidebit in capitulo pater collega generalis, cui commissi sunt sigilla Ordinis, absque aliquo respectu provincialium.

Omnes electores sic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in vicarium generalem quem magis idoneum iudicaverint, etiam ex corpore ipsorum electorum, si qui inter ipsos magis capaces, et ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Qui vero electus fuerit in vicarium generalem, statim fungetur officio suo secundum exigentiam negotiorum iuxta privilegia eiusdem Ordinis, sicut hactenus factum est.

Statim atque facta fuerit electio vicarii generalis, curabunt patres electores, ut notificetur per omnes provincias Ordinis, et ideo mittent ad omnes patres provinciales authenticas litteras electionis a se factae.

Iustum est, ut patres collegae generalis conveniant ad locum electionis expensis suarum respective nationum: patres vero provinciales et commissi expensis suarum provinciarum, sicuti fit in capitulis generalibus.

Si pater generalis obeat post expletum quadriennium sui officii, tunc ii eligent vicarium generalem, qui tam olim deputati fuerunt a capitulo generali Paulitano, quibus adiungentur pater provincialis vicinioris provinciae cum suis patribus collegis, ut maior sit votorum numerus: si vero fuerit discrepantia, quaenam sit

¹ Edit. Main. et aliae edit. habent statuta (R. T.).
² Forsan legendum iam pro tam (R. T.).

XIX. De praeside capituli in electione.

XX. Quisnam potest eligi in vicarium generalem.

XXI. De potestate vicarii generalis electi.

XXII. De notificatione electionis vicarii generalis.

XXIII. Quibus expensis patres conveniant ad electionem.

XXIV. Quid faciendum in casu, quo pater generalis diem claudit extremum post expletum quadriennium sui generalatus.

vicinior provincia, tunc, posita aequali distantia, antiquior provincia votum habebit.

Hucusque dispositio.

Supplicator Pontifici, et ea omnia apostolica auctoritate communitate dignetur.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Aegidius praedictus plurimum cupiat statuta huiusmodi, pro firmiori illorum subsistentia et inviolabili observatione, apostolicae nostrae confirmationis robore communitate; ideo nobis totius Ordinis praedicti nomine humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

Qui ea approbat et confirmat, suppletque defectus, dummodo in capitulo proximo celebrando iterum examinentur et approbentur.

§ 4. Nos igitur, eiusdem Aegidii desideris in praemissis annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, statuta praeinserta huiusmodi (ita tamen, ut a capitulo generali eiusdem Ordinis proximo celebrando rursus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore praesens confirmatio nulla prorsus atque irrita sit) apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et ita approbata observari decernit.

§ 5. Ipsaque statuta in praedicto Ordine (si ab eodem capitulo denuo examinata et probata fuerint), ut petitur, perpetuo observari debere, irritumque et inane, si secus super his a quocumque,

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariis re-motis.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIX maii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 29 maii 1624, pontif. anno I.

LXIII.

Praeceptum priori et fratribus militibus prioratus Alemanniae hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani ne bona et privilegia dicti prioratus laedi permittant.

Dilectis filiis, Friderico Hunt priori, ceterisque fratribus militibus prioratus Alemanniae hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, Urbanus Papa VIII.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Romanorum Pontificum sollicitudo conservandi bona ad hospitale S. Ioannis Hierosolymitani pertinentia.

Romani Pontifices, qui Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani merita perspectissima habuerunt, eum semper, inter ceteros militares ordines, et magni fecerunt, et peculiari charitate ac studio complexi sunt. Quae omnia in nobis maximum ex vestra in nos et Sedem Apostolicam devotione et observantia incrementum receperunt; quo fit, ut bona, aliaque Ordinis vestra iura in dies magis non solum crescere ad Dei gloriam et hostium fidei confusionem summopere desideremus, sed etiam quae progressum huiusmodi quoquo modo impedire, minuere vel retardare possunt, nos maxime sollicitos habent. Quamobrem, etsi nequaquam dubitamus, quin vos, pro vestra pietate et catholicae religionis zelo,

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

LXIV.

Confirmatio et renovatio constitutionum Pii V et Sixti V super solutione communium, annatarum et quindenniorum, ac indicatione unionum.

Urbanus Papa VIII, motu proprio, etc.

Camerae huius Constitutionis.

Alias felicitis recordationis Pius Papa V, praedecessor noster, provide considerans, quod annatarum, communium et aliorum iurium camerae apostolicae debitorum exactio, in recognitionem universalis domini introducta, est antiquissima, quindenniorumque usus et solutio ideo adinventi fuerunt, ne camerae praedictae ex monasteriorum, prioratum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum unionibus, quae amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea dictae camerae, ac venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium collegio, nec non dilectis filiis cancellariae apostolicae officialibus, de communibus, annatis et quindennis participantibus, iura praeservare, illorumque indemnitati consulere, motu simili, etc. omnia et singula cathedralium, etiam metropolitanarum, ecclesiarumque collegiatarum capitula, congregationes, universitates, collegia, hospitalia, ac pia loca et quosvis alios, in quorum favorem tam secularium quam quorumvis Ordinum regularium monasteria, prioratus, praepositurae, necnon dignitates et alia quaecumque beneficia ecclesiastica unita, annexa et incorporata, seu applicata existerent, et illorum uniones eis factae reperirentur, quantumcumque exempta et privilegiata existerent, etiamsi se super inde in camera apostolica non obligassent, dummodo mo-

Pii V constitutio recurretur.

Praeceptum de quo supra rubrica.

§ 1. Motu itaque proprio et ex certa scientia nostra vobis omnibus et singulis in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poenam, praecipimus et mandamus, ne vos, aut ullus vestrum, etiam ad cuiusvis quacumque dignitate et praecellentia ac speciali nota digna et de necessitate exprimenda instantiam, intuitum vel contemplationem, et ex quacumque causa, aut quovis quae-sito colore vel praetextu, publice vel occulte, directe vel indirecte, quicquam negligatis, seu negligi permittatis, quod bonorum, aliorumque iurium ipsius vestri Ordinis conservationi, augmento, atque defensionem opportunum fuerit, neque iurisdictionem ecclesiasticam laedatis, aut violatis, minusque in aliquo laedi, violari, aut usurpari permittatis.

Quaestiones super validitate privilegiorum huius Ordinis concessorum, si quando oriuntur, ad Sedem Apostolicam deferendae.

§ 2. Quod si de validitate privilegiorum, vobis seu Ordini vestro per nos vel Romanos Pontifices praedecessores nostros quomodolibet concessorum, seu de illorum interpretatione agi seu tractari contigerit, id totum Sedis Apostolicae cognitioni et deliberationi remittatis.

Si quid secus attemptetur, irritum declaratur.

§ 3. Nos enim ex nunc irritum decernimus et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VI iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 iunii 1624, pontif. anno I.

1 Hoc etiam iussit Paulus IV in sua Const. XXI, Decens, tom. VI, pag. 533, et Pius V Const. LX, Apostolicae tom. VII, pag. 598, et amplius Sixtus V Const. XLVI, Camerae, tom. VIII, pag. 703.

nasteria seu beneficia ipsa possiderent, ad solutionem communium, annatarum et aliorum iurium praedictorum eisdem camerae, collegio et officialibus ratione unionum, annexionum, seu applicationum praedictarum singulis quindecim annis a die, qua illae suum sortitae fuissent effectum, faciendam teneri et obligatos esse, et ad id per sententias, censuras et poenas in singulis Pauli II¹ et aliorum praedecessorum suorum summorum Pontificum litteris² contentas cogi et compelli posse, decrevit et declaravit: mandans propterea bonae memoriae Hieronymo, tunc episcopo Maceratensi et camerae apostolicae clerico, annatarumque iudici tunc existenti, ut pro faciliore indagatione unionum praedictarum omnia et singula cathedralium, etiam metropolitanarum, et collegiatarum ecclesiarum capitula, collegia, necnon tam virorum quam mulierum seculares et quorumvis Ordinum regulares congregationes, seu collegia, et pia loca huiusmodi, eorundemque praelatos et procuratores ad indicandum et profitendum medio iuramento omnia et singula monasteria, prioratus, praepositorum, praepositorum, parochiales ecclesias et alia quaecumque beneficia ecclesiastica, quae ipsa capitula, congregationes et alia loca praedicta possiderent, et quo titulo illa possidebant, illorumque annuos valores, sub privationis et aliis in litteris in formam motus proprii Pii V praedecessoris huiusmodi contentis sententiis, censuris et poenis in Romanam curiam et extra eam moneret et requireret. Et successive felicis recordationis Sixtus Papa V, etiam praedecessor noster, attendens, quod tan-

tumdem detrimenti camerae, collegio et officialibus praedictis ex unionibus, quae ab Ordinariis locorum et aliis fiunt, provenit, ac¹ propterea aequum esse censuit, ut quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtinet, illud idem et fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis et faciendis observaretur; et licet in constitutionibus et litteris praedecessorum suorum comprehendi viderentur, tamen, ut huius disputandi occasio praecideretur, motu et scientia similibus de apostolicae potestatis plenitudine statuit, decrevit et declaravit, quod² uniones, annexiones, incorporationes, applicationes et submissiones de quibuscumque beneficiis ecclesiasticis tam secularibus quam regularibus (etiamsi monasteria monialium et hospitalia fuissent, quae tamen, tempore ipsarum unionum, cura, conventu et hospitalitate caruerint, et quorum singulorum, vel, si plura beneficia unicis litteris comprehensa sint, quorum quilibet annuus valor vigintiquatuor ducatos auri de camera, secundum communem aestimationem valoris³ non excederet, dummodo tamen fructus omnium insimul illum transcenderet) cuicumque ecclesiae, monasterio, collegio, domui, societati, congregationi, ordini, militiae, hospitali, seminario, aut alio loco pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores suos, nec non per Sedis Apostolicae legatos, nuncios et alios quoscumque subdelegatos, aut alias quomodolibet auctoritate apostolica, quam per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte hactenus factae et in futurum faciendae, etiamsi manualia et de iurepatronatus laicorum, etiam imperatoris, regum, ducum, marchionum, baronum, comitum et aliorum

¹ Ex syntaxi particula *ac* redundat (R. T.).

² Videbis postea particulam *quod* redundare (R. T.).

³ Vox *valoris* delenda videretur (R. T.).

Sixti quoque
Papae litterae
referuntur.

¹ Haec habetur in tom. v, pag. 197 (R. T.).

² Praeter citatas in nota ad rubricam, habetur constit. IV Ioannis VIII in tom. v, pag. 311; et constit. VI Iulii II ibid. pag. 408; et Clem. VII constit. XII in tom. VI, pag. 152; et Iulii III constit. XXVII, ibid. pag. 473 (R. T.).

nobilium et illustrium beneficia illa fuerint, sub dictorum praedecessorum constitutionibus et declarationibus omnino comprehendi et includi, et ab omnibus comprehensa et inclusa censi voluit, et ad solutionem quindenniorum teneri et obligatos esse, et ad id cogi et compelli posse declaravit. Mandavitque bonae memoriae Alexandro Gloriero, camerae apostolicae clerico et annatarum tunc iudici, ut, pro faciliore indagatione unionum praedictarum, omnia et singula cathedralium, etiam metropolitanarum, et collegiatarum ecclesiarum capitula et alia loca pia praedicta moneret et requireret, ut profiterentur medio iuramento omnia et singula beneficia ecclesiastica, quae vigore similium unionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores, iuxta praefati Pii V praedecessoris constitutiones, cum facultate citandi et inhibendi, ut alias in litteris in formam Brevis sub data XIV maii MDLXXXVI dicitur contineri¹.

Confirmat hic
Pontifex consti-
tutiones praeco-
dentes, et de-
fectas supplet.

§ 1. Cum autem, sicut accepimus et sicut etiam nobis innotuit, adsint quamplurimae uniones et applicationes a dicto tempore citra factae, quarum notitia a camera et cancellaria apostolicis desideratur; volentes igitur, tam camerae nostrae apostolicae, quam venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium collegio, ac dilectis filiis nostris cancellariae apostolicae officialibus, de annalis participantibus, consulere, motu simili, et ex certa scientia nostra, quascumque tam sub plumbo quam in formam Brevis et motus proprii litteras eorundem Pii et Sixti V, necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, super solutione annatarum, communium, quindenniorum et aliorum iurium, tam ratione provisionum,

¹ Huiusmodi Pii V et Sixti V constit. citatae fuerunt in nota ad rubricam (R. T.).

seu unionum perpetuarum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum et faciendarum, editas, confirmatas et innovatas, cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus ac censuris et poenis in illis contentis, necnon omnia et singula per quoscumque iudices, exequutores et commissarios in praemissis et circa ea quomodolibet gesta et exequuta, et inde legitime sequuta quaecumque (quorum¹ tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes), auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, necnon illis perpetuae et irrefragabilis firmitatis robur adicimus, omnesque et singulos iuris et facti ac alios defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus, atque illas et illa, quatenus opus sit, innovamus.

§ 2. Mandantes propterea dilecto filio magistro Hieronymo Raymundo dictae camerae clerico (cui nuper a felicis recordationis Gregorio XV praedecessore nostro omnes et singulae causae inter dilectum filium Gasparem Rivaldum cancellariae apostolicae generalem subcollectorem ex una, et quascumque congregationes, capitula, collegia, loca pia et quasvis alias personas ex altera partibus, super solutione annatarum, communium et aliorum iurium quindenniorum eorundem commissae reperiuntur) et aliis in eius locum per nos vel successores nostros subrogandis iudicibus, ut, pro faciliore indagatione unionum, annexionum, incorporationum seu applicationum praedictarum, omnia et singula capitula, collegia, congregationes, seminaria, societates et alia loca pia praedicta, eorumque praelatos et procuratores, ad indicandum et profitendum medio iuramento omnia et singula monasteria, prioratus, praepositorum, praepositorum, parochiales ecclesias et alia quaecumque

Exequutores
deputatos.

¹ Potius ex synt. legendum *eorum* (R. T.).

beneficia ecclesiastica, etiamsi manualia, et de iurepatronatus, ut praefertur, fuerint, quavis auctoritate apostolicâ seu ordinariâ aut subdelegatâ eis unita et concessa, quae ipsa capitula, collegia, semina-ria, congregationes et alia loca pia praefata vigore unionum huiusmodi possident, illo-rumque annuos valores, sub privationis et aliis in litteris dictorum Pii et Sixti V praedecessorum huiusmodi contentis senti-entis, censuris et poenis, in Romanâ curiâ, et extra eam, moneant et requirant,

Et tribuit fa-
cultatem com-
pellendi per
censuras.

§ 3. Cum potestate dicta capitula, collegiâ, congregationes, seminaria, socie-tates, hospitalia et alia loca praedicta, necnon eorundem quindenniorum et iu-rium debitores in praesentibus nostris lit-teris comprehensos, etiam per edictum publicum, constituto summarie de non tuto accessu, tam in dictâ curiâ quam extra eam citandi, monendi et requirendi, ac eis et aliis quibusvis, et, quoties opus fue-rit, sub censuris et poenis ecclesiasticis ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis et applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita et solvendum quindennia decursa, etiamsi ad id in camerâ apostolicâ non se obli-gaverint, constituto tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras et poenas, etiam per interdicti tam localis quam personalis appositionem, per dictum Hieronymum et subrogandos praefatos, quoties opus fuerit, ferendas et promul-gandas, necnon fructuum, reddituum et proventuum beneficiorum ecclesiasticorum quae ipsi debitores possidebunt, pro quan-titate eorum debiti, sequestrationem, et alia opportuna iuris et facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis, cogendi et compellendi, ac in praemissis omnibus et singulis, etiam summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et

figurâ iudicii, solâ facti veritate inspectâ, et aliâs more camerâli procedendi, ac eos, qui sententias, censuras et poenas prae-dictas, ut praemittitur, incurrerint, ab eisdem censuris et poenis, praeviâ satis-factione, absolvendi et liberandi, aliaque faciendi, gerendi et exercendi, quae in praemissis necessaria fuerint, seu quomo-dolibet opportuna.

§ 4. Non obstantibus quacumque cen-tenariâ, etiam completâ, et etiam maiori a iure statutâ praescriptione, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus, necnon privilegiis, exemptionibus indultis et lit-teris apostolicis, capitulis, congregationi-bus, collegiis, seminariis, societatibus, hospitalibus et aliis piis locis praefatis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogato-riis, aliisque efficacioribus et insolitis clau-sulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu et scientiâ similibus, ac de apostolicae potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, et ex causâ initi contractus, aut aliâs quomodolibet concessis ac iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omni-bus, etiamsi pro illorum sufficienti dero-gatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, men-tio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad ver-bum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse deroga-mus, necnon omnibus illis, quae praede-cessores praefati in singulis eorum litteris voluerunt non obstare, ceterisque contra-riis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius per-sonae in dignitate ecclesiasticâ constitutae

Derogatio
contrariorum.

Fides tran-
sumptorum.

munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhi-beretur, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, idibus iunii, anno I.

Dat. die 13 iunii 1624, pontif. anno I.

Fiat motu proprio, M.

*Die XXI mensis iunii MDCXXIV supra-
dictae litterae apostolicae in formâ motus
proprii exhibitae fuerunt in camerâ apo-
stolicâ, et per eiusdem camerae decretum
admissae et registratae in libris ipsius
camerae penes me illius notarium exi-
stentibus, nempe libro diversorum fol. 91
et seqq., et in fidem, etc.*

IOANN. BAPTISTA GENNUS.

LXV.

*Extensio indulgentiarum cruciatae ad ecclē-
siasticos seculares et regulares regno-
rum Hispaniarum¹.*

Charissimo in Christo filio nostro Philippo,
Hispaniarum regi catholico,
Urbanus Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Pius Papa
concesserat vi-
gore cruciatae
subditis regis
Hispaniarum in
tempore carnis
vel lacticiis
voscerebantur.

§ 1. Aliâs felicis recordationis Pius Pa-pa V praedecessor noster (inter ceteras gratias illas spirituales et temporales ad certum tunc expressum tempus publicandas et duraturas clarae memoriae Philippo II Hispaniarum regi catholico avo tuo, ac omnibus et singulis christifidelibus in re-gnis et dominiis Hispaniarum et illis ad-iacentibus necnon Sardiniae insulis consi-stentibus et ad illa declinantibus, iis qui certa munera adimplevissent, concessas, et a diversis Romanis Pontificibus prae-decessoribus nostris eidem Philippo, ac similis memoriae Philippo III etiam Hi-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

spaniarum regi catholico genitori tuo, et nuper a nobis maiestati tuae prorogatas) indulisit, ut ipsi carnibus de consilio utrius-que medici temporibus ieiuniorum tam quadragesimalium quam quorumlibet alio-rum totius anni vesci, ac pro eorum libito ovis et lacticiis, ita quod, qui carnes non comedissent, servatâ in ceteris ieiunii ecclesiastici formâ, dicto ieiunio satisfac-uisse censerentur, sub hac tamen gratiâ et concessione minime comprehendi pa-triarchas, primates, archiepiscopos, epi-scopos, neque alios inferiores praelatos, neque quaslibet personas regulares, ac ex secularibus eas, quae in presbyteratus or-dine constitutae essent, quoad quadragesi-malia ieiunia, illis autem exceptis, omnes praedictos, praeterquam insularum prae-dictarum incolas, etiam ovis et lacticiis vesci posse, ut supra, concessit, neque voluit etiam quemcumque ecclesiasticum vel secularem, qui eam gratiam fuisset assequutus, eâ posse uti extra ipsa Hispaniarum regna.

§ 2. Praeterea, ut iidem omnes et eo-rum singuli quemcumque presbyterum se-cularem vel cuiusvis, etiam Mendicantium, Ordinis² regularem, ex iis qui ab Ordina-rio, et, quoad regulares, semel tamen ap-probati fuissent, in confessorem eligere, et ab eo quorumcumque peccatorum ac cen-surarum (videlicet eorum et earum³ Sedi Apostolicae reservatorum et reservatarum, et quae etiam in Bullâ solitâ publicari in die Coenae Domini continentur, plenariam indulgentiam et remissionem semel in vitâ, et semel in mortis articulo, aliorum vero Sedi Apostolicae non reservatorum aut non reservatarum, toties quoties confiterentur) absolutionem et remissionem, mediante sa-lutari poenitentia secundum culparum exi-

Et ab eligē-
do confessario
a casibus Sedi
Apostolicae re-
servatis absol-
verentur, ecclē-
siasticis excep-
tis.

¹ Particula non prorsus delenda videtur (R. T.).

² Edit. Main legit *Ordinum* (R. T.).

³ Contra syntaxis ratione edit. Main. habet *earum, quae* (R. T.).

gentiam, obtinere possint et valeant, modo etiam in casibus, in quibus necessaria esset, per ipsos, vel, dato impedimento, per haeredes aut alios satisfactio fieret, et alias, prout in diversis tam sub plumbo quam in simili formâ Brevis desuper expeditis litteris, quarum omnium tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Urbanus huiusmodi Indulta ad ecclesiasticos ipsos exten- dit.

§ 3. Nunc autem nos, tam presbyterorum secularium quam personarum regularium masculini sexus, locorum in litteris huiusmodi comprehensorum, corporum valetudini ac conscientiae quieti, spiritualique consolationi, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes, supplicationibus etiam maiestatis tuae nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venerabilibus fratribus patriarchis, primatibus, archiepiscopis, episcopis et aliis inferioribus praelatis, necnon presbyteris secularibus praedictis dumtaxat, ut quadragesimali tempore, hebdomadâ tamen maiori exceptâ, ovis similiter et lactici- niis pro eorum libito uti et vesci; praeterea personis regularibus masculini sexus tantum praedictis, ut quemcumque presbyterum secularium, vel cuiusvis Ordinis, etiam Mendicantium, regularem, ut praefertur approbatum, semel in vitâ et semel in mortis articulo in suum eligere confessarium libere et licite valeant, a quo ab eorum peccatis ac etiam censuris praedictis, modo et formâ praemissis, absolvi possint, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Commissarius Indiarum patriarchae, ut deputet confessarium, qui regulares absolvat non tamen a casibus Sedi Apostolicae reservatis.

§ 4. Insuper venerabili fratri Didaco, patriarchae Indiarum, dictarum gratiarum exequutori et commissario apostolicâ auctoritate deputato, quem etiam praesentium exequutorem et commissarium deputamus, facultatem concedimus auctoritate nostrâ praecipendi et mandandi

1 Erronee edit. Main. legit *Ordinum regularium* (R. T.).

quibusvis monasteriorum, conventuum et aliorum locorum regularium, virorum dumtaxat, superioribus, ut singulis annis, ultra solitos, alium proprii seu alterius Ordinis regularem, iis vero in locis, in quibus unica dumtaxat domus, seu alius locus regularis existit, etiam secularem confessarium, similiter, ut praefertur, approbatum, de consensu conventus, capituli, monasterii, vel domus, aut alterius regularis loci huiusmodi per secreta suffragia praestando, deputet, qui semel in anno sacras religiosorum eorundem confessiones audire, illosque a commissis per eos peccatis, non tamen Sedi praedictae reservatis, nec in Bullâ huiusmodi contentis, vigore gratiarum in supradictis litteris contentarum, et servatâ earum formâ, absolvere valeat.

§ 5. Decernentes irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus litteris praedictis, ac omnibus illis, quae in eis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Praesentibus ad quinquennium dumtaxat valituris.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 iunii 1624, pontif. anno I.

LXVI.

Confirmatio emptionis oppidi de Lizheim, ad Fridericum comitem palatinum Rheni spectantis, factae ab Henrico Lotharingiae duce, causâ propagandae in eo religionis catholicae.

1 Forsan addendum non (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Dilecto filio nobili viro Henrico,
Lotharingiae duci,
Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam
benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Sedis Apostolicae benignitas catholicorum principum vota, per quae catholicae fidei propagationi, haeresumque extirpationi consulitur, ad exauditionis gratiam libenter admittit, eaque favoribus prosequitur opportunis.

Lotharingiae dux a Friderico comite palatino Rheni oppidum de Lizheim emit.

§ 1. Tuo siquidem nomine nuper expositum fuit, quod tu, animadvertens oppidum de Lizheim atque locum de Craftal, Metensis seu alterius dioecesis, cum castris, terris, villis et pagis ab eis dependentibus, ad Federicum tunc assertum comitem palatinum Rheni spectantia, ita tui ducatus et Status finibus et bonis circumscripta, atque intra illius terminos inclusa esse, ut illorum incolae suis finibus egredi non possent, quin loca temporali tuo dominio subiecta pertransirent, ob idque, ne ex illorum, qui haeresis labe infecti erant, frequentatione atque commercio subditi tui haeresi huiusmodi infectarentur, sed ab illâ immunes conservarentur, ipsique incolae sub tuo gubernio ad sanctae matris Ecclesiae gremium, benedicente Domino, reducerentur, oppidum et castrum huiusmodi, cum omnibus illorum dependentiis, ac territoriis, ac quibusvis bonis cuiuscumque qualitatis et speciei, in illis et intra illorum fines existentibus, ac mero et mixto imperio, gladiique potestate et omnimodâ iurisdictione et auctoritate, a dicto Federico animo et intentione religionem catholicam ibi restituendi emisti.

Cum vero eo in oppido olim fuerit monasterium Ordinis Cisterciensis,

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in oppido de Lizheim et loco de Craftal huiusmodi olim monasteria seu prioratus Cisterciensis seu alterius Ordinis existerent, illa vero iam a septua-

1 Potius legendum ob id (R. T.).

ginta annis, et ultra, apostolicâ auctoritate suppressa et profanata, illorumque fructus, redditus et proventus universitati studii generalis oppidi Heidelbergae Wormatiensis dioecesis eadem auctoritate applicati fuerint;

§ 3. Quia vero credibile est, eiusdem Federici antecessores, ac forsâ ipsum Federicum, tam monasterium, seu prioratum huiusmodi, quam forsâ alia bona ecclesiastica intra oppidum et terras huiusmodi, a te, ut praefertur, empta, usurpasse, sibi que appropriasse, illa vero, si qua sint, ita aliis bonis emptis incorporata sunt, ut certa eorum distinctio, vel alia notitia non habeatur;

§ 4. Ob idque tu, qui titulo oneroso omnia in dictâ venditione comprehensa acquisivisti, ac bonae fidei emptor existis, quique in huiusmodi emptione non tam propria commoda quam iis in locis fidei catholicae restitutionem respexisti, plurimum cupias tuae securitati ac indemnitati provideri, ac emptioni et acquisitioni, per te, ut praefertur, factis, robor apostolicae firmitatis adici:

§ 5. Nos, sperantes in Domino fore, ut locorum in emptione et acquisitione praedictis comprehensorum sub tuo dominio, extirpatis omnino haeresum erroribus, ad verae fidei cultum, per immensam divinae bonitatis misericordiam, reducantur, votisque tuis, quantum cum Domino possumus, annuere, teque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad praemissorum effectum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, necnon scripturarum super venditione, emptione et ac-

1 Edit. Main. habet si quae (R. T.).

Illudque Friderici antecessores occupasse, dubium est;

Lotharingiae dux huiusmodi emptionem apostolica auctoritate petit confirmari.

Confirmat Pontifex.

quisitione praedictis confectarum tenores etiam veriores, ac alia hic de necessitate exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, supplicationibus tuo nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, emptionem et acquisitionem oppidi et castri ac aliorum locorum in dicta emptione comprehensorum, a te, ut praefertur, factam, etiam si forsitan in venditione huiusmodi aliqua bona ecclesiastica sint, et ad ecclesias, vel quaecumque beneficia ecclesiastica quomodolibet qualificata spectent, quatenus ignoranter, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus; illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis apostolicae robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti ac solemnitatum etiam quantumvis substantialium, et de iure, usu, stilo, consuetudine ac aliis quomodolibet requisitarum, defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Bonaque ecclesiastica, quae inter emptam reperiuntur ab eo, haeredibusque tuta conscientia possideri indulget.

§ 6. Et nihilominus, pro potiori tua ac haeredum et successorum tuorum cautela et securitate, tibi, ut, si inter bona in dicta venditione comprehensa aliqua sint, quae ecclesiastica fuisse, aut esse dici, vel censi possint, tu ac haeredes tui praedicti illa omnia quaecumque, qualiacumque et quantacumque¹, ac cuiusvis speciei et naturae existant, libere et licite possideatis, ac de illis ad libitum vestrum disponere possitis, in perpetuum concedimus et indulgemus.

Adiecta lege parochias ibidem erigendi.

§ 7. Volumus autem, quod tu, quam citissime fieri poterit, saltem in praecipuis locis, a te, ut praefertur, emptis, parochiales ecclesias de consensu Ordinarii loci construere, illisque, pro earum dote ac illas pro tempore obtinentium congrua substantatione, sufficientes redditus assignare tenearis.

¹ Edit. Main. habet *quantocumque* (R. T.).

§ 8. Decernentes emptionem huiusmodi semper et perpetuo validam fore et esse, tibi que ac tuis praedictis (quoad omnia bona in illis comprehensa, etiamsi, ut praefertur, inter ea aliqua ecclesiastica sint, et ad quascumque ecclesias pertineant, ac illorum possessionem, necnon utile et directum dominium) semper et perpetuo suffragari debere; praesentes quoque litteras, etiamsi ex eo quod causa, seu causae, propter quam, seu quas illae a nobis emanarunt, iustificatae et verificatae non fuerint, seu quibusvis aliis ex causis, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, vel infringi nullatenus posse; sed eas semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, tibi que et successoribus tuis praedictis in omnibus et per omnia plenissime suffragari; irritumque et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulas pro firmiori emptionis validitate necessarias apponit.

§ 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram de iure quaesito non tollendo, ac felicitis recordationis Pauli Papae II, et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et contraria quaeque tollit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 iunii 1624, pontif. anno I.

LXVII.

Confirmatio privilegiorum Congregationis Ioannis Dei sub regula S. Augustini, et communicatio indultorum, Ordinibus Mendicantium, et praesertim Congregationi Clericorum Regu-

larium Ministrantium infirmis, eorumque locis et personis concessorum et concedendorum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Sacrosanctum apostolatus officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritum suffragio, gerere voluit Altissimus, iugiter postulat, ut, paternam sacrarum religionum atque congregationum, uberes et suaves in militanti Ecclesia fructus assidue praestantium, curam gerentes, privilegia, gratias et indulta, illis a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspiciamus salubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarum et privilegiorum ut in rubrica.

§ 1. Hinc est quod nos, dilectos filios fratres Congregationis Ioannis Dei sub regula S. Augustini, qui, sicut accepimus, ab ipso Congregationis praedictae initio multiplicia atque insignia pietatis et christianae charitatis opera erga pauperes et infirmos, in eorum hospitalibus degentes, magno cum reipublicae christianae spirituali commodo et utilitate exercuerunt, et in dies exercere non desinunt, spiritualibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis per

¹ Institutionem Congregationis horum fratrum perlege in Pii V Const. cxciv quae incipit: *Licet*, (in h. n. edit. ccciv, tom. vii, pag. 959); et illius erectionem in veram religionem habes in Pauli V Const. clxxiii (in h. n. edit. clxxvi) quae incipit *Romanus*, tom. xii, pag. 3.

dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes, istius Congregationis in regnis Hispaniarum procuratorem generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, praerogativas, favores, conservationes, gratias, concessionem, indulgentias et indulta spiritualia et temporalia, etiam per modum communicationis et extensionis, seu alias per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Apostolicam Sedem, sub quacumque verborum forma et expressione, in genere et in specie, quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis, decretis et declarationibus, ac singulas litteras, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper confectas, quatenus tamen sint in usu et non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus, et Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac illis perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti et quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 2. Et insuper, ut fratres Congregationis huiusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum huiusmodi exercitio insistant, quanto maioribus se viderint spiritualibus gratis fore munitos, omnia et singula privilegia, praerogativas, concessionem, favores, facultates, declarationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, ceterasque gratias, praerogativas et indulta, cuiusvis generis existentia, spiritualia et temporalia, qualiacumque illa sint, quae pariter sint in usu, et non sint revocata vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque sacris

Communicatio praerogativarum et indultorum Ordinibus Mendicantium, et Congregationi Regularium Ministrantium infirmis concessorum et concedendorum

canonibus et Concilii Tridentini decretis aut apostolicis constitutionibus adversentur, ut praefertur¹, Ordinibus Mendicantium et congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque conventibus, domibus et aliis locis regularibus, necnon ecclesiasticis, et dilectis filiis Ordinum et congregationis huiusmodi generalibus, praesidentibus et quibusvis aliis superioribus, praelatis et capitulis etiam generalibus, provincialibus, seu intermediis, eorumque definitivis, prioribus, novitiis, fratribus, conversis, donatis, ac quibusvis eorum regularibus personis, tam in Urbe, quam etiam in quibuscumque mundi partibus existentibus, et illorum intuitu, aut aliis quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, seu per nos et successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt et concedentur, ac quibus de iure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione apostolica, in genere vel in specie, ac tam coniunctim quam divisim, aut aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Ioannis Dei, et singula illius monasteria, domos, hospitalia et alia loca regularia, illorumque superiores, praelatos et quascumque regulares personas, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus et de novo concedimus, ac suffragari volumus.

Deputatio executorum huius Bullae.

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus quilibet eorum, quodcumque, per se, vel alium, seu alios, praesentes

¹ Illic deest verbum *qua*, ut videbis (R. T.).

litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte generalis et fratrum Congregationis Ioannis Dei praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ eadem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui et gaudere; non permittentes quemquam desuper, contra praesentium tenorem, sub quovis praetextu et causâ, etiam defectu intentionis nostrae, per quoscumque quomodolibet indebite molestari; quinimmo, quicquid in contrarium attentari vel fieri continget, omnino semper in pristinum reponi¹; contradictores quoslibet et rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras et poenas ecclesiasticas, et alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII etiam praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ac Ordinum et congregationum huiusmodi statutis et consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro

¹ Videretur legendum *reponi facientes* (R. T.).

Derogatio contrariorum.

illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus aut non nisi sub certis modo et formâ derogari possit, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptio- rum vides.

§ 5. Verum, quia difficile foret, praesentes litteras ubicumque opus esset deferri, volumus et pariter auctoritate apostolicâ decernimus, quod illarum, transumptis etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 iunii 1624, pontif. anno I.

LXVIII.

Prorogatio seu nova concessio indulti iuris nominandi ad canonicatus et praebendas ecclesiarum Coloniensium rectori universitatis Coloniensis, adie-

ctis tamen nonnullis legibus per nominatos servandis¹.

Dilectis filiis nobilibus viris, consulibus et senatui civitatis et reipublicae Coloniensis,

Urbanus Papa VIII.

Dilecti filii, nobiles viri, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Aliâs pia memoriae Paulo Papae V, praedecessori nostro, pro parte vestrâ exposito, quod pridem felicis recordationis Clemens Papa VIII, similiter praedecessor noster (cum accepisset, quod antea recolendae memoriae Paulus Papa IV, etiam praedecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, rectori et decanis quatuor facultatum universitatis studii generalis Coloniensis, consilioque illius facultatis, ex qua persona nominanda esset, apostolicâ auctoritate indulserat, ut cum provisoribus eiusdem universitatis personas assumere possent in eadem universitate promotas, ac in publicis scholis eiusdem universitatis legentes et lecturas, quas ipsi rector ac decani et provisores, praestito iuramento, unanimi consilio illius facultatis in qua legerent vel legere deberent, ad id more solito congregati idoneas et catholicas esse, ac ad laudem et fructum studiorum proferri posse cognoscerent, easque dilectis filiis maioris et aliarum ecclesiarum dictae civitatis capitulis, ad quos canonicatum et praebendarum in eisdem ecclesiis consistentium collatio, provisio, praesentatio, electio, institutio, seu quaevis alia dispositio, communiter vel divisim, vel aliis quomodolibet pertineret, dictae videlicet et maioris et S. Gereonis Coloniensis, ad presbyterales tantum, ad reliquos vero aliarum ecclesiarum praedictarum canonicatus et praebendas, qui inde ad triennium tunc venturum in singulis martii, iulii et novembris mensibus Sedi Apostolicae per concordata Germanicae

Recessit concessiones a summo Pontificibus factas.

Paulus IV rectori universitatis Coloniensis concessit ad triennium indultum praesentandi ad canonicatus in cathedrali, aliorumque ecclesiarum Coloniensibus.

¹ Ex Begest. in Secret. Brev.

nationis cum ipsâ Sede inita reservatis vacassent, nominare valerent eis, ad quos illorum collatio, praesentatio, electio et dispositio huiusmodi spectaret; et deinde dictum triennium semel atque iterum pie memoriae Pius Papa IV et Pius V, etiam praedecessores nostri, ad simile triennium prorogaverant, et indultum praedictum etiam ad maiorem post pontificalem, et principales, aliasque dignitates, personatus, administrationes et officia etiam curata, nec non vicarias et cappellanas perpetuas maioris et collegiatarum aliarum ecclesiarum Coloniensium, quae in praedictis mensibus intra ipsum tempus vacarent, ampliatant; et successive recolendae memoriae Gregorius Papa XIII, similiter praedecessor noster, triennium, a praedicto Pio V praedecessore prorogatum vel concessum, ad aliud triennium primo, et deinde ad quinquennium, aliâ iuxta formam litterarum indulti Pauli IV praedecessoris praedicti dumtaxat, extenderat, vel etiam concesserat; et deinde idem quinquennium, ab eo prorogatum vel concessum, ad aliud quinquennium ab illius sine numerandum extenderat et ampliaverat; si vero lapsum esset quinquennium novum huiusmodi, ad hoc, ut ipso novo quinquennio durante rector, decani et provisores praedicti ad presbyterales maioris¹ et S. Gereonis tantum, ad omnes vero alios reliquarum ecclesiarum Coloniensium canonicatus et praebendas dumtaxat, personas nominare possent, de novo concesserat; et successive similis memoriae Sixtus Papa V, etiam praedecessor noster, quinquennium, ab eodem Gregorio praedecessore ultimo prorogatum seu concessum, ad quadriennium a fine ultimo prorogati seu concessi quinquennii huiusmodi incohandum extenderat et ampliaverat; si vero lapsum esset novum quadriennium huiusmodi, ad hoc, ut ipso durante, rector, decani et provisores

ad presbyterales maioris¹ et S. Gereonis, ad omnes vero alios reliquarum ecclesiarum Coloniensium canonicatus et praebendas dumtaxat, qui interim in aliquo ex tribus mensibus praedictis extra Romanam curiam vacarent, et aliâ iuxta formam et tenorem litterarum Pauli praedecessoris praedicti tantum, personas, ut praefertur, qualificatas nominare, et alia in litteris dicti Pauli IV praedecessoris contenta facere possent indulserat; ita tamen, ut personae sic nominatae, intra sex menses a die provisionis, collationis, seu alterius cuiusvis dispositionis de dictis canonicatibus et praebendis in vim nominationis huiusmodi factae² numerandos, novas provisiones de eisdem canonicatibus et praebendis a dictâ Sede petere, et litteras apostolicas desuper sub plumbo in totum expedire³, ac iura camerae apostolicae et aliis propterea debita persolvere omnino tenerentur; et nisi praemissa adimplerent, ipso semestri elapso, iidem canonicatus et praebendae vacarent eo ipso, et sic vacantes per Sedem Apostolicam dumtaxat aliis quibusvis personis conferri libere possent; volens, ut rector et alii praedicti huiusmodi ius nominandi habentes, sive ecclesiastici sive laici, fidem catholicam, iuxta articulos pridem ab eadem Sede propositos, in manibus archiepiscopi seu officialis Coloniensis pro tempore existentis, annis singulis profiteri tenerentur, alioquin nominationes ab iis faciendae, et inde sequuta omnia, nullius essent valoris vel momenti⁴), ipse etiam Clemens praedecessor, certis tunc expressis de causis,

¹ Nempe ecclesiae: iterum edit. Main. legit maiores (R. T.).

² Sic porro, nam prorsus non intelligo verbum *facere* quod habet edit. Main. (R. T.).

³ Heic forsân legendum *expediri facere* (R. T.).

⁴ Omnes hucusque nominatae intra parenthesis Pauli IV, Pii IV, Pii V, Greg. XIII. et Sixti V de studio generali Coloniensi constitutiones puto exulare e *Bullario* (R. T.).

¹ Erronee edit. Main. legit maiores (R. T.).

Terminum huiusmodi prorogavit Pius IV et Pius V.

Gregorius XIII.

Sixtus V.

Clemens VIII.

tempus quadriennii, per dictum Sixtum praedecessorem prorogati seu de novo concessi, de consilio venerabilium fratrum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium congregationis Germaniae, bis ad aliud quinquennium extenderat et prorogaverat, et quatenus lapsum esset idem indultum, de novo concesserat, iuxta formam litterarum Pauli IV praedecessoris praedicti; ita tamen, ut prioris huiusmodi indulti prorogatio seu concessio non extendere-tur ad canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae, ad vicarias vero tam¹ dictae metropolitanae, quam aliarum ecclesiarum omnium dictae civitatis, etiam ad eos, qui in aliâ quam in Coloniensi academiâ gradum suscepissent, illud extensum esse voluerat et extenderat ac ampliaverat; volens et inhibens (si aliquis nominatus beneficium, ad quod nominatus fuisset, resignare vellet) ne ullomodo, nisi in manibus Romani Pontificis, aut nuncii apostolici in dictâ civitate pro tempore degentis, huiusmodi beneficium in favorem alterius, a rectore et decanis praedictis nominandi, nec per resignationem illud nec per permutationem dimittere posset; quodque, nonnisi servato inter competitores concursu, a sacro Concilio Tridentino in collationibus parochialium ecclesiarum praescripto, ad canonicatus et praebendas praedictos nominare et conferre deberent, ac nominantes iurare se digniorem et ad profitendi² munus magis aptum praelaturos, ac vicissim eum, quem praeferri contigisset, iurare, se iniunctum sibi profitendi officium diligenter praestitutum; deinde vero ex causis praedictis dictus Clemens praedecessor indultum huiusmodi iterum ad aliud quinquennium prorogaverat, extenderat, seu concesserat³,

¹ Sic non dubito legendum pro *tamen* quod habet edit. Main. (R. T.).

² Edit. Main. legit *profitendum* (R. T.).

³ Etiam Clem. VIII litteras puto deesse (R. T.).

decreveratque huiusmodi canonicatus et praebendas nonnisi personis in aliquâ ex dictis universitatibus idoneis repertis, qui iureiurando ad profitendi¹ munus diligenter exercendum sese adstringerent, dumtaxat conferri, ac canonicatus et praebendas praedictos per eos huiusmodi nominationis vigore obtinendos (nonnisi in manibus Romani Pontificis pro tempore existentis, cum specificâ mentione quod illos vigore huiusmodi nominationis consequuti essent) resignari vel aliâ dimitti nullatenus posse, alioquin canonicatus et praebendae huiusmodi vacarent eo ipso, ita ut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi posset²:

Idem Paulus V praedecessor, supplicationibus vestro nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, indultum huiusmodi vobis a praedicto Clemente praedecessore concessum, ac desuper expeditas litteras praedictas, ad aliud quinquennium, a fine quinquennii ultimo dicti a Clemente praedecessore concessi computandum, auctoritate apostolicâ extendit et prorogavit, nihilominus sine praeiudicio tunc et pro tempore existentis archiepiscopi Coloniensis, dilectis filiis rectori ac decanis quatuor facultatum in dictâ universitate canonice institutarum, et consilio illius ex facultatibus huiusmodi cuius persona iuxta formam litterarum Pauli IV praedecessoris nominanda fuisset, etiam pro tempore existentibus, unâ cum dilectis filiis provisoribus ipsius universitatis, ut personas in eadem universitate promotas et legentes ac lecturas (quas ipsi rector et decani ac provisores, medio eorum iuramento, unâ cum consilio facultatis huiusmodi, in qua personae ipsae legerent et legere deberent, ad hoc more solito convocato, idoneas et catholicas esse, ac

¹ Item edit. Main. legit *profitendum* (R. T.).

² Hucusque venit protasis periodi (R. T.).

Et Paulus V.

cum laude et fructu inibi pro tempore studentium profiteri posse affirmarent; ita ut si controversia in nominando inter rectorem et decanos, necnon provisores, ac etiam consilium huiusmodi exorta fuisset, ille, quem maior pars votis suis praefenda putasset, praeferreretur) dilectis filiis maioris et S. Gereonis ac aliarum ecclesiarum Coloniensium capitulis, ad quos canonicatum et praebendarum in eisdem ecclesiis consistentium collatio, provisio, praesentatio, electio, institutio, seu quaevis alia dispositio coniunctim vel separatim, vel alias quomodolibet, cessantibus reservationibus et affectionibus apostolicis, pertinebat, videlicet ad presbyterales tantum maioris et S. Gereonis (ita ut nominandae personae secundum eorum statuta et privilegia eorum capitulis concessa qualificatae essent), ad omnes vero et singulos alios canonicatus et singulas praebendas reliquarum ecclesiarum huiusmodi, quae ex tunc ad quinquennium tunc proxime futurum, a fine ultimi quinquennii per Clementem praedecessorem prorogati seu concessi computandum, in singulis martii, iuli et novembris mensibus pro tempore vacassent, et vacare contingeret, nominare libere et licite valerent, dicta auctoritate concessit et indulgit; ac statuit et ordinavit, quod ii, ad quos collatio, provisio, praesentatio, electio, institutio vel quaevis alia dispositio canonicatum et praebendarum huiusmodi pro tempore spectaret, canonicatus et praebendas, quos personae ad illos sic nominatae per se vel procuratorem suum ad hoc ab eis specialiter constitutum infra unius mensis spatium, postquam eis vel procuratori suo illarum vacatio innotuisset, duxissent acceptandos, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, eisdem nominatis personis conferre, et de eis etiam providere, seu eas ad illos praesentare vel eligere, aut in illis instituere, vel alias de illis in ea-

rumdem personarum nominatarum favorem disponere tenerentur; quodque iis praemissa facere recusantibus vel negligentibus, aut differentibus etiam, pro tempore existens abbas S. Martini Coloniensis, ac decanus ecclesiae S. Pauli Leodiensis et, qui haereticae pravitate inquisitor in illis partibus apostolicam auctoritatem deputatus existit, prior domus Ordinis fratrum Praedicatorum etiam Coloniensium, et eorum quilibet, canonicatus et praebendas, sic vacantes, personis ad illos, ut praefertur, nominatis pro ea vice tantum eadem auctoritate conferre et de illis etiam providere pariter libere et licite possent; et quod ab eisdem personis sic pro tempore nominatis, in actu nominationis de iis pro tempore factae, in qua facultate, et in quo gymnasio, et qua hora illi docere seu legere deberent, exprimeretur, et si a praemissis defecissent, post primam et secundam monitiones eis desuper factas, a perceptione fructuum, reddituum et proventuum praebendarum, quas vigore nominationum et collationum huiusmodi tunc assequuti fuissent, per abbatem et decanum ecclesiae S. Pauli Leodiensis et priorem praedictos, aut aliquem ex eis, ad requisitionem illis per rectorem et decanos facultatum et provisores universitatis huiusmodi faciendam, suspenderentur, et, si suspensionem huiusmodi per mensem animo sustinuissent indurato, iisdem praebendis ipso facto et cum effectu privarentur, et pro privatis haberentur, et statim de illis aliis personis modo et forma praemissis provideretur; verum si personae nominatae praedictae in aliquam suspicionem haeresis incidissent, in eas per inquisitores haereticae pravitate in illis partibus eadem auctoritate deputatos absque ulla mora inquireretur; et, si illae compertae fuissent haeresi huiusmodi infectae, alii catholici ad beneficia per illos obtenta simili modo nominarentur: et sub-

inde quinquennium huiusmodi ad aliud quinquennium a fine ultimo dicti quinquennii computandum semel atque iterum extendit et prorogavit, seu concessit et indulgit¹.

Et Gregorius XV.

Postremo autem felicitis etiam recordationis Gregorius Papa XV, similiter praedecessor noster, per suas in simili forma Brevis expeditas litteras, indultum praedictum, vobis ad quinquennium, ut praefertur, prorogatum, ac desuper confectas litteras huiusmodi et in eis contenta (ita tamen, ut huiusmodi indultum canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae Coloniensis minime comprehenderet, neque ad eos se extenderet, ac sine praecudio dicti tunc et pro tempore existentis archiepiscopi Coloniensis, ac alias sub certis modo et forma tunc expressis) ad aliud quinquennium etiam de novo concessit, prout in dictis litteris plenius etiam continetur².

Consules et senatus Colonienses ab Urbano quoque petunt prorogari.

§ 2. Cum autem indultum huiusmodi per nostras et cancellariae apostolicae regulas revocatum fuerit, et, sicut nuper nobis exponi fecistis, causae, propter quas a praefato Paulo IV primo loco concessum, et ab aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris praedictis, ut supra, prorogatum, ac expresse de novo concessum fuerat, conservationis nimirum catholicae religionis in ista civitate Coloniensi, adhuc vigeant; vosque cupiatis ad catholicorum virorum studia in istis partibus alenda et allicienda huiusmodi indulto diutius frui posse: nobis propterea humiliter supplicari fecistis, ut illud vobis ad aliud quinquennium de novo concedere de benignitate apostolicam dignaremur.

Prorogat Pontifex.

§ 3. Nos igitur, singularum litterarum

¹ Hic tandem prima periodus absolvitur. Porro tota Pauli V Constitutio praedicta etiam deesse puto (R. T.).

² Gregorii etiam XV litterae praedictae desiderantur (R. T.).

praedictarum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum sufficienter insertis habentes, ac vos et vestrum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad praemissorum effectum duntaxat assequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac quascumque nominationes sive collationes de canonicatibus et praebendis huiusmodi, per vos post publicationem regularum huiusmodi usque ad diem datae praesentium praetextu indulti huiusmodi per vos forsitan factas¹, et omnia et singula inde sequuta revocantes, cassantes et annullantes, ac irritantes, nullique suffragari posse seu debere decernentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, indultum praedictum, vobis per dictum Gregorium praedecessorem ad quinquennium, ut praefertur, de novo concessum, ac desuper confectas litteras praedictas et in eis contenta (ita tamen, ut huiusmodi indultum canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae Coloniensis minime comprehendat, nec ad eos se extendat, ac sine praecudio venerabilis fratris moderni et pro tempore existentis archiepiscopi Coloniensis) cum omnibus et singulis aliis facultatibus, concessionibus, ordinationibus, clausulis et decretis in illis appositis, ac servata in aliis omnibus et per omnia eorumdem Gregorii XV praedecessoris litterarum huiusmodi forma, ad aliud quinquennium, a data praesentium computandum, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, de novo concedimus.

§ 4. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et

Sic per quoscumque iudices decerni iubet.

¹ Erronee edit. Main. legit *factis* (R. T.).

sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et nuncios, quavis auctoritate fungentes (sublatâ eis, et eorum epilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari ac definiri debere: irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae apponit.

§ 5. Decernentes etiam, vos, quinquennio per praesentes concessio durante, indulto ac desuper confectis litteris praedictis libere et licite uti posse, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Servitium vero ecclesiae per substitutos praecipit adimpleri.

§ 6. Volumus autem, et earumdem tenore praesentium ordinamus, ne ecclesiae, in quibus personae nominatae huiusmodi vigore nominationum aut collationum praedictarum canonicatus et praebendas praedictos obtinuerint, ob earum impedimentum in legendo debitis defraudentur obsequiis, aut cultus divinus in illis minuatur, ut eadem personae, si illis eâ hora, qua ipsa divina officia celebrabuntur, legendum fuit, tunc per idoneos substitutos inibi deserviri facere possint, et ita deserviendo pro residentibus et inservientibus habeantur, ac distributiones quotidianas lucrentur in omnibus et per omnia, perinde ac si personaliter deservirent, diebus dominicis et festivis principalioribus (videlicet: Domini Nostri Iesu Christi et gloriosissimae Virginis, Beatorum Apostolorum, et, in quorum honorem dedicatae sunt dictae ecclesiae, aliorumque Sanctorum, quorum dies in singulis eisdem ecclesiis solemnes ac celebres habentur) exceptis, quibus eis non per substitutos praedictos, sed per se ipsos personaliter deservire teneantur;

Alias apponit legas.

§ 7. Quodque huiusmodi canonicatus

1 Potius legeretur fuerit (n. r.).

2 Vides potius illi quam eis legendum (R.T.).

et praebendae personis ad profitendum in aliqua ex dictis universitatibus idoneis repertis, qui iureiurando ad profitendi munus diligenter exercendum sese astringant, dumtaxat conferantur, ipsaeque personae praedictos canonicatus et praebendas, per eas huiusmodi nominationis vigore obtinendos, nisi in manibus nostris, aut pro tempore existentis Romani Pontificis, cum specificâ mentione quod illos vigore nominationis huiusmodi consequuti sunt, resignare aut aliâs dimittere nullatenus possint, alioquin canonicatus et praebendae huiusmodi vacent eo ipso, ita ut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi possit; utque personae sic nominatae praedictae, infra sex menses a die collationis et provisionis aut cuiusvis alterius dispositionis de canonicatibus et praebendis, ad quos illas nominari contigerit, sibi faciendarum, ut praefertur, novas provisiones super illis a dictâ Sede impetrare, et litteras apostolicas desuper in totum expedire, ac iura camerae apostolicae et aliis propterea debita persolvere omnino teneantur; alioquin, dictis sex mensibus elapsis, canonicatus et praebendae huiusmodi vacent eo ipso, ita ut aliis, per eandem Sedem tamen, libere conferri possint.

Derogat obstantibus.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum praedictarum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem ecclesiis et capitulis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad ver-

bum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quacvis alia expressio vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 26 iunii 1624, pontif. anno I.

LXIX.

Confirmatio privilegiorum Ordini fratrum Minimorum S. Francisci de Paulâ concessorum.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniuncti nobis apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum religionum in militanti Ecclesiâ suaves in Domino fructus assidue praestantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias et indulta illis a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et Apostolicâ Sede concessa, quo validius perpetuo subsistant, apostolicae confirmationis robore libenter communiemus.

Confirmatio, de qua in rubrica.

§ 1. Volentes igitur universum Ordinem fratrum Minimorum S. Francisci de Paulâ, ex quo uberrimi in eadem Dei Ecclesiâ fructus ad ipsius omnipotentis Dei laudem et christianae reipublicae spiritualem commodum et utilitatem, ab ipsius Ordinis initio, semper prodierunt et in dies prodeunt, ac ipsius Ordinis correctorem generalem et fratres universos specialibus favoribus et gratiis prosequi, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis,

suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum, fratrem et procuratorem generalem eiusdem Ordinis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, praerogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, indulgentias et indulta spiritualia et temporalia, etiam per modum communicationis et extensionis inter se et cum aliis Ordinibus Mendicantium et non Mendicantium, eidem Ordini Minimorum, eiusque correctori generali, ac fratribus et sororibus, aliisque religiosis utriusque sexus, eorumque domibus, monasteriis, ecclesiis et locis regularibus quibuscumque, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Apostolicam Sedem, sub quibuscumque verborum formis et expressionibus, in genere vel in specie, aut aliâs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis, decretis et declarationibus, ac singulas litteras, tam sub plumbis quam in formâ Brevis, aut aliâs, desuper confectas, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, quatenus tamen sint in usu et non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis non adversentur, ex certâ nostrâ scientiâ ac de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

§ 2. Ac omnes et singulos tam iuris

Clausulae.

quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Deputatio
exequutorum.

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte correctoris generalis et fratrum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant eandem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt, pacifice frui et gaudere; non permittentes quempiam desuper, contra praesentium tenorem, sub quovis praetextu et causa, etiam defectu intentionis nostrae, per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari vel fieri contingeret, omnino semper in pristinum reponi²; contradictores quoslibet et rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videtur, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compe-scendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII etiam praedecessoris nostri de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ac Ordinum praedictorum statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, con-

¹ Edit. Main. legit illosque (R. T.).

² Subintellige facientes (R. T.).

firmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, quomodolibet, etiam pluries, concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo et forma derogari possit, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, motu, scientia et auctoritate similibus derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 5. Verum, quia difficile foret praesentes litteras, ubicumque opus esset, deferri, volumus, et pariter auctoritate apostolica decernimus, quod illarum transumptis, manu alicuius ex secretariis cuiusvis praedictorum praelatorum generalium, ac Romanae curiae commissarii, et successorum, aut notarii publici subscriptis, et sigillo officii alterius eorundem, aut personae in dignitate ecclesiasticae constitutae, seu curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-

Fides transumptorum.

rem, sub annulo Piscatoris, die xxviii iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 28 iunii 1624, pontif. anno 1.

LXX.

Lucas Antonius Virili commissarius apostolicus deputatur, ut intersit actis a Francisco Maria de Rovere Urbini duce faciendis, litterisque scribendis ab ipso ad fidelitatis iuramentum ab arcium sui domini praefectis et gubernatoribus locorum Romano Pontifici et reverendae camerae apostolicae praestandum necessariis¹.

Dilecto filio magistro Lucae Antonio Virili, in utraque signaturam nostram referendario,
Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili,
salutem et apostolicam benedictionem.

Urbini duci arcium domini praefectis et locorum gubernatoribus iubente, ut fidelitatis iuramentum praestent Pontifici;

§ 1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria de Rovere Urbini dux omnibus et singulis propugnaculorum sive fortalitorum et arcium praefectis, seu castellanis, necnon gubernatoribus et aliis officialibus armorum, civitatum et locorum ducatus seu Status Urbini, necnon civitatum Pisarenensis et Senogalliensis, ac Status Montisferetrani, ut fidelitatis, aliaque iuramenta in nostrum et camerae apostolicae favorem praestent coram notario et testibus praecipere et mandare, ac successive litteras, ad iura nostra et Sedis et camerae apostolicae super ducatu et Statu Urbini et civitatibus Pisarenensis et Senogalliensis et Statu Montisferetrano praedictae² ac iuramenta praedicta et alia nonnulla attinentes, ad nos similiter coram notario et testibus, certis modo et forma quibus hodie dux praedictus ad subscriptionem utitur, subscribere, dare et mittere intendat³:

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Videretur legendum praedictis (R. T.).

³ Edit. Main. legit intendet (R. T.).

§ 2. Idecirco nos, de tua fide, prudentia et integritate plurimum in Domino confisi, motu proprio et ex certa scientia ac maturam deliberatione nostris, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut ad dictum Franciscum Mariam ducem te personaliter conferas, ac mandatis, praecipulis, eorumque et litterarum praedictarum subscriptionibus, per eundem Franciscum Mariam ducem, ut praefertur, dandis et faciendis, nostro et Sedis Apostolicae nomine praesens sis, et assistas: super quibus omnibus et singulis plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem tibi concedimus et impertimur.

§ 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix iunii MDCXXIV, pontificatus nostri anno 1¹.

Dat. die 29 iunii 1624, pontif. anno 1.

LXXI.

Sequitur facultas eisdem apostolicis commissariis recipiendi fidelitatis iuramentum a gubernatoribus, aliisque officialibus Status Urbini sanctae Sedi Apostolicae praestandum.

Dilecto filio Francischino a Cascia, Ordinis Minorum Conventualium vicario generali,
Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria Urbini dux, provide considerans, ducatum Urbini, necnon civitates Senogallensem et Pisarenensem et S. Leonis cum terra et arce Maioli, ac totum Statum Montisferetranum, aliaque dominia, civitates, oppida, castra, terras, arces, pro-

¹ Eiusdem exempli Breve expeditum fuit fratri Felici Francischino a Cascia Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium vicario apostolico generali.

Urbanus Antonium Virilem deputat, ut huiusmodi actis adit, litteras quo recipiat.

Contraria tollit.

Cupiente ipso ducis ut gubernatoris et alii officialis fidelitatis iuramentum Sedi Apostolicae praestent;

pugnacula, seu fortalitia et loca quaecumque etiam speciali notâ et expressione digna, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensa, eius antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris in feudum data et concessa, seu aliâs per eum quomodolibet possessa, per obitum suum sine liberis et descendantibus masculis, legitimis et naturalibus, ob lineam finitam, cum omnibus eorum territoriis, districtibus, iurisdictionibus, membris, iuribus et pertinentiis universis (excepto Castro Podii Hibernorum, et aliis bonis non feudalibus, neque iurisdictionibus, relaxatis et reservatis duci praefato, eiusque haeredibus et successoribus in instrumento concordiae celebrato sub die xxx aprilis proximè praeteriti) aperta, ac ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque, et cameram Apostolicam reversa et devoluta iri, cupiat suam erga nos et hanc sanctam Sedem Apostolicam fidem et devotionem, qua semper in nostro et eiusdem Sedis conspectu claruit, uberioris voluntatis suae significatione omnibus testatam relinquere; et propterea (ut postquam viam universae carnis, ita disponente Domino, ingressus fuerit, illico civitates ac oppida, terrae, castra, arces, propugnacula, sive fortalitia et alia loca praedicta Status huiusmodi, illorumque possessio vacua et expedita, pacifice et sine strepitu armorum nobis, Sedique necnon camerae praedictis tradantur et consignentur, ac ut armorum gubernatores, castellani, seu praefecti arcium, necnon alii quicumque officiales, quocumque nomine nuncupati, quibus superintendencia et cura principalis, ab alio militiae officiali non dependens, armorum et militum cuiuscumque civitatis, arcis, oppidi, fortaliti et loci incumbit, eorumque et cuiuslibet ipsorum existentes locumtenentes ad id paratiores sint) ut nobis domino di-

recto ducatus et statuum praedictorum, et Romanae Ecclesiae, Sedique et camerae praedictis in nostris seu personae a nobis deputandae manibus fidelitatis praestent iuramentum, intendat:

§ 2. Nos, promptam et devotam ipsius Francisci Mariae ducis fidem et devotionem huiusmodi plurimum in Domino commendantes, necnon de tuâ fide, prudentiâ, integritate, ac in gravissimis rebus gerendis experienciâ plurimum in Domino confisi, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi, ut a gubernatoribus armorum, castellanis, seu praefectis arcium, et aliis quibuscumque officialibus, quocumque nomine nuncupatis, quibus superintendencia et cura principalis, ab alio militiae officiali non dependens, armorum et militum cuiuscumque civitatis, arcis, oppidi, fortaliti et loci incumbit, eorumque et cuiuslibet ipsorum locumtenentibus existentibus supra dictis, et eorum singulis, quandocumque fidelitatis, et alia quaecumque iuramenta, iuxta formam tibi traditam, cum omnibus et singulis in eâ contentis recipere, et ad hunc effectum, si opus fuerit, et quotiescumque tibi videbitur, quemcumque seu quoscumque idoneum seu idoneos notarium¹ seu notarios vel tabelliones tibi benevisos eligere, necnon gubernatores armorum, castellanos, arcium praefectos et alios quoscumque officiales, eorumque et cuiuslibet ipsorum locumtenentes existentes praefatos, ad iuramenta huiusmodi, in casu eorum mutationis, a futuris eorum successoribus recipienda², deputare, ceteraque omnia et singula in praemissis, et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent

¹ Perperam ed. Main. legit *notariorum* (R. T.).

² Erronee ipsa edit. habet *recipiendis* (R. T.).

Pontifex commissarios apostolicos deputat, qui illud recipiant.

mentionem, facere, dicere, gerere et exequi libere et licite possis et valeas, tenore praesentium, plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impertimur.

Derogat contrariis.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1 iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno 1°.

Dat. die 1 iulii 1624, pontif. anno 1.

LXXII.

Devoluto ad cameram apostolicam Urbini ducatu, mandatur nonnullis delegatis, curent eos in fortalitia et arces eiusdem ducatus admitti, qui ab haeredibus defuncti ducis Francisci Mariae de Rovere ad inventarium tormentorum, armorum, ceterarumque rerum conficiendum designabuntur².

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Cum, post obitum ducis Francisci Mariae de Rovere, Urbini ducatus ad cameram apostolicam devolutus sit:

§ 1. Considerantes ducatum Urbini, necnon civitates Senogalliensem et Pisarensem, et S. Leonis, cum terrâ et arce Maioli, ac totum Statum Montisferetanum, aliaque dominia, civitates, oppida, terras, castra, propugnacula, fortalitia et loca quaecumque, etiam speciali notâ et expressione digna, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensa, et dilecti filii nobilis viri Francisci Mariae Urbini ducis antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris in feudum sub pactis et conditionibus in investituris desuper factis contentis et expressis data et concessa, seu aliâs per ipsum Franciscum Mariam ducem quomodolibet possessa, per

¹ Eiusdem exempli Breve expeditum fuit praefato quoque Lucae Antonio Virili.

² Ex Regest. in Secret. Brev.

obitum dicti Francisci Mariae ducis sine liberis et descendantibus masculis legitimis et naturalibus, ob lineam finitam, unâ cum omnibus eorum territoriis, districtibus, iurisdictionibus, fortalitiis, sive propugnaculis, membris, iuribus et pertinentiis universis (excepto Castro Podii Hibernorum et aliis bonis non feudalibus, nec iurisdictionibus, relaxatis et reservatis duci praedicto, eiusque haeredibus et successoribus in instrumento concordiae celebrato sub die xxx aprilis proximè praeteriti), ita disponente Domino, aperta, ac ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et cameram Apostolicam reversa et devoluta iri:

§ 2. Idcirco, motu proprio et ex certâ scientiâ nostrâ, futuro eiusdem ducatus nostro et Sedis Apostolicae legato, seu gubernatori, necnon venerabili fratri Iohanni archiepiscopo Adrianopolitano provinciae Marchiae, et dilectis filiis magistro Fabritio Verospio cappellano nostro, et causarum palatii apostolici auditori, civitatis Perusiae ac provinciae Umbriae gubernatoribus, necnon Hieronymo Vidono, camerae nostrae apostolicae clerico, provinciae nostrae Romandiolae presidi, necnon eorundem gubernatoris et praesidis¹ in officio successoribus, per praesentes committimus et mandamus, ut habitâ per eos ducatus, civitatum, dominiorum et aliorum praedictorum, liberâ, reali et pacificâ possessione, castellanis, seu praefectis arcium, fortalitorum, sive propugnaculorum ducatus, civitatum, dominiorum, et aliorum locorum huiusmodi, auctoritate nostrâ praecipiant et mandent, ut ipsi in arces et fortalitia et sive propugnacula eorum curae commissas et commissa personas a futuris dicti Francisci Mariae ducis haeredibus et successoribus mittendas, et iam forsân destinatas, recipiant et admittant ad effectum inventarium et de-

Pontifex nonnullis deputat, qui curent personas, ab haeredibus ultimis mittendas per inventarium conficiendum, in arces et fortalitia recipi.

¹ Ed. Main. legit *gubernatori et praesidi* (R. T.).

scriptionem tormentorum bellicorum, armorum et aliarum munitionum, in dictis arcibus, fortaliis, sive propugnaculis existentium, unâ cum ministris nostris conficiendi, ceteraque omnia et singula, quae pro complemento et totali exequutione concordiae praedictae nomine nostro cum eodem Francisco Maria duce seu eius ministris et pro eo agentibus sub die xxx aprilis proxime praeteriti initae et celebratae necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1 iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 1 iulii 1624, pontif. anno 1.

Idem sequenti anno negotium commissum legitur exarcatus Ravennae praesidi, et provinciae Marchiae gubernatori, altero quidem Brevi eiusdem exempli, cuius summam tantummodo referendam esse censuimus.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Considerantes, etc., Adrianopolitano provinciae nostrae Romandiolae, et exarcatus Ravennae praesidi, ac dilecto filio magistro Diomedio Varesio in utraque signaturâ nostrâ referendario provinciae nostrae Marchiae Anconitanae gubernatori, necnon eorundem praesidis et gubernatoris in officio successoribus, etc.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI martii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

LXXIII.

Confirmatur decretum regis Hispaniarum circa modum inquirendi de nobilitate et puritate sanguinis¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, quod ipse, ad obviandum molestiis atque expensis, quae in sumendis in regnis Hispaniarum informationibus super nobilitate et puritate sanguinis proveniebant, sub die x februarii MDCXXIII statuit et decrevit, ut in lineâ sive lineis, in quibus tres actus positivi nobilitatis vel puritatis sanguinis legitime facti reperientur, perinde habeantur ac si in rem iudicatam et exequutioni demandatam transiverint, in vimque trium actuum huiusmodi ius reale ipsi personae, eiusque per lineam rectam et, ut praefertur, probatam, descendantibus, acquiratur ad hoc, ut in lineis, super quibus emanarunt lineae huiusmodi, pro nobilibus et idoneis qualificatae sint et esse censeantur, absque eo quod quicquam aliud, quam personarum de lineis, pro quibus actus huiusmodi emanarunt, descendantiam, probare minime teneantur; idemque etiam intelligi voluit, licet actus praedicti in diversis collegiis, tribunalibus, communitatibus, seu uno ex eis dumtaxat adquisiti fuerint; cum hoc tamen, ut actuum praedictorum acquisitio ad hunc effectum nullatenus suffragetur, nisi iidem actus in sancto inquisitionis Officio comprehensis illius familiaribus, ac trium Ordinum militarium consilio, seu hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, necnon ecclesiae Toletanae, aut quatuor Salamantinae et uno oppidi de Alcalâ Toletanae dioecesis, ac reliquo civitatis Vallisoletanae maioribus collegiis proveniant. Et quia in aliis negociis super re iudicatâ novae interdum, sive per instrumenta de novo reperta, sive ob falsitatem, seu alias ob causas, lites renovantur, voluit idem Philippus rex, ut tres actus modo et formâ praemissis qualificati in rem transeant

Philippi regis
decretum.

iudicatam, iusque praetendentibus acquiratur, eidemque rei iudicatae stetur, et ius illius vigore acquisitum valeat, etiamsi defectus, qui impedimentum asserere potuisset, si prius innotuisset, postea detegatur, et aliâ prout in decreto, seu statuto desuper facto plenius dicitur contineri.

Qui illud pontificia auctoritate petit roborari.

Confirmat Urbanus.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Philippus rex plurimum cupiat, statutum, seu decretum huiusmodi pro firmiori illius observatione apostolicae nostrae confirmationis robore communiri;

§ 3. Nos, eiusdem Philippi regis votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, supplicationibus eiusdem nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statutum seu decretum huiusmodi, omniaque et singula in illo contenta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; insuper, auctoritate et tenore praedictis, statuimus, ut is etiam pro actu positivo habeatur, qui per informationes collegii Hispalensis fiet, non secus ac si per collegiorum praedictorum informationes factus fuisset, quodque tres actus positivi, qui pro qualificandâ nobilitate requiruntur, unus necessario ex praedicto Ordinum militarium consilio sit et esse debeat.

Clausulas apostolice.

§ 4. Decernentes praesentes litteras, omniaque et singula in eis contenta, valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his

a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quarumvis ecclesiarum etiam cathedralium et metropolitanarum, necnon militiarum et ordinum quorumcumque (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v iulii MDCXXIV pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 5 iulii 1624, pontif. anno 1.

LXXIV.

Revocatis Pauli V litteris, quibus provincias de Peraiba, Itamaraca, Rio-grande, et Maranham provinciae de Pernambuco univerat, eadem provinciae ecclesiae S. Salvatoris restituntur¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex a Salvatore et Domino nostro, qui charitas est et Deus pacis, super universas orbis ecclesias et provincias constitutus, ut iuxta verbum propheticium noxia evellat et destituat, utiliaque et salubria plantet et aedificet, ea interdum, quae certis etiam rationabilibus ex causis a Sede Apostolicâ sancita sunt, ipsâ

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Et derogat
obstantibus.

Protonot.

subinde rerum experiētiā suadente, et ex maioribus causis, quibus praesertim episcoporum auctoritati et iurisdictioni ad visitationis, correctionis et iustitiae ministerium fructuosius exercendum, necnon animarum saluti, litibusque, ac controversiis inter eosdem episcopos, et alios christifideles in remotissimis christianis orbis partibus existentes obviam itur, ac spiritali ipsorum christifidelium aedificationi, pacique et tranquillitati consulitur, alterat et immutat, in hisque sollicitudinis et providentiae suae studium interponit, prout pia catholicorum regum vota id exposcunt, et ipse, omnibus rerum, temporumque qualitatibus maturā consideratione pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Aliās siquidem a felicis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

*Paulus Papa V,
ad perpetuam rei memoriam.*

In supereminenti militantis, etc. (*Reliqua legi possunt in tom. XII, pag. 10 et 271*).

§ 2. Cum autem, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus nobis nuper exponi fecit, earumdem provinciarum vicarius, sive administrator, in vim praedictarum Pauli praedecessoris huiusmodi litterarum deputatus, diem clausit extremum, ecclesiaeque S. Salvatoris praedictae certo tunc expresso modo pastoris solatio destitutae de novo pastore apostolicā auctoritate nuper provisum fuerit; dismembratio autem et separatio ab ecclesia S. Salvatoris praedicta de dicta provinciā de Pernambuco, illiusque in vicariam sive administrationem spiritualement erectio et institutio, necnon provinciarum capitaneorum nuncupatarum de Peraiba, Itamaraca, Rio-grande, et do Maranhā, praeviā simili-

illarum ab eādē ecclesiā S. Salvatoris separatione et dismembratione, eidem provinciae de Pernambuco unio et adiunctio per eundem Paulum praedecessorem, ut praefertur, factae, non solum in maximum oppidorum et locorum dictarum provinciarum, illarumque incolarum praeiudicium et damnum cesserint, verum etiam continuis dissidiis, litibus et controversiis inter episcopum S. Salvatoris, et earumdem provinciarum vicarium et administratorem, qui pro tempore fuerunt, causam dederint, non sine divini cultus et catholicae religionis detrimento, gravique eorumdem incolarum perturbatione et scandalo; nobis propterea dictus Philippus rex humiliter supplicari fecit, ut super praemissis opportune providere de benignitate apostolicā dignaremur:

§ 3. Nos igitur, qui omni cogitatione, omnique curā in id incumbimus, ut christifideles, earum praesertim regionum in quibus fides catholica non ita pridem per immensam Dei misericordiam plantata, continuā illorum populorum ad eandem fidem conversione feliciter propagatur, in pacis amoenitate et iustitiae cultu reddant Domino abundanter fructus suos, pio ipsius Philippi regis desiderio, quantum nobis ex alto conceditur, annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedictam ecclesiam S. Salvatoris, ac moderum illius et pro tempore existentem praesulem, necnon mensam episcopalem dictae ecclesiae adversus separationem et dismembrationem dictae provinciae de Pernambuco, eiusque in vicariam sive administrationem spiritualement erectionem et institutionem, necnon provinciarum capitaneorum huiusmodi, praeviā etiam illarum, ut praefertur, ab eādē ecclesiā S. Salvatoris separatione et dismembratione, eidem provinciae de Pernambuco unionem et adiunctionem, singulasque Pauli praedecessoris huiusmodi litteras,

Urbanus eas restituit;

necnon omnia et singula in illis contenta, et aliās, in pristinum ac eundemet, in quo, antequam ipsius Pauli praedecessoris tam priores quam posteriores litterae huiusmodi emanarent, reperiebantur, statum in omnibus et per omnia apostolicā auctoritate, tenore praesentium, perpetuo restituimus, reponimus et plenarie reintegramus: singulasque Pauli praedecessoris huiusmodi litteras, omniaque in eis quomodolibet contenta et expressa, auctoritate et tenore praedictis (ita quod liceat moderno et pro tempore existenti episcopo S. Salvatoris corporalem, realem et actualement possessionem omnium et singularum provinciarum praedictarum, illarumque honorum possessionem, seu quasi, suo, ecclesiaeque S. Salvatoris praedictae nomine propriā auctoritate libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, omnimodamque in eisdem provinciis iurisdictionem et superioritatem, quae episcopo S. Salvatoris antequam singulae litterae Pauli praedecessoris huiusmodi emanarent, competebat, et competere poterat, exercere, ceteraque omnia et singula ad episcopi munus de iure vel consuetudine aut aliās quomodolibet spectantibus et pertinentibus facere, gerere et exequi, cuiusvis licentiā desuper minime requisitā) similiter perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus et annullamus, viribusque et effectu prorsus vacuumus.

§ 4. Necnon ecclesiam S. Salvatoris, eiusque mensam episcopalem adversus separationes et dismembrationes, erectionemque et institutionem, necnon unionem et adiunctionem praedictas restitutam, repositam et plenarie reintegratam, praedictasque Pauli praedecessoris huiusmodi litteras, omniaque in eis contenta, ut praefertur, revocata, cassa, abrogata, annullata, viribusque et effectu vacua.

§ 5. Praesentes vero litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, semper

et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, neque illas (etiam ex eo quod causae propter quas emanarint, expressae, verificatae et iustificatae, aut quicumque in praemissis interesse habentes, sive habere praetendentes, ad hoc vocati, citati et auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliās ex quocumque capite, praetextu, colore, ingenio vel causā) de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio aut intentionis nostrae vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in ius vel controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, aut aliud quodvis gratiae vel facti remedium impetrari seu concedi nullatenus posse; sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et Sedis Apostolicae nuncios in quavis causā et instantiā iudicari et definituri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus Pauli praedecessoris huiusmodi litteris, ac regulā nostrā de iure quaesito non tollendo, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI Iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 Iulii 1624, pontif. anno I.

LXXV.

Impositio decimae pro episcopo Eystetensi in totā eius dioecesi¹.

¹ Subintellige *adversus illas* (n. r.).

² Ex Regest. in Secret. Brevium.

litterarum firmitate apponit.

Et contraria tollit.

Pauli papa V litterae recensentur.

Causae revocandi praedictas litteras et provincias de Peraiba, Itamaraca, Rio-grande et Maranhā ecclesiae S. Salvatoris restituendi.

Et ecclesiam S. Salvatoris indemnem a Pauli litteris reddit.

Clausulas praesentium lit-

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis ecclesiae regimini, disponente Domino, praesidentes, inter graves sollicitudines, quibus pro pastoralis officii et apostolicae servitutis debito continue premimur, ea semper est praecipua, per quam catholicorum vires ad hostium verae fidei conatibus resistendum augeri possint; et propterea ecclesiasticorum praesulum vota in id tendentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causae imponendi decimam.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, venerabilis frater N. episcopus Eystetensis, cum ceteris principibus et ordinibus tam ecclesiasticis quam secularibus in Germania ob inibi concitatos per humani generis hostem motus et catholicae religionis defensionem confoederatus, gravia exinde expensarum onera hactenus sustinuerit et sustineat ad praesens, ita ut, nisi de aliquo subsidio illi opportune prospiciatur, verendum sit, ne tantis oneribus impar succumbat:

Decimae impositio ad annum tantum.

§ 2. His igitur et aliis gravissimis causis, ad Dei gloriam, sanctaeque eius Ecclesiae defensionem et exaltationem pertinentibus, adducti, supplicationibus nomine eiusdem N. episcopi nobis humiliter porrectis inclinati, de tributae nobis a Domino apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium, indicimus et imponimus unam semel per annum integrum in unâ vel pluribus solutionibus arbitrio collectorum infra deputatorum persolvendam integram decimam, in praedictos dumtaxat et non in alios usus erogandam, omnium et quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, emolumentorum ac distributionum quotidianarum omnium ecclesiarum collegiatarum, parochialium, necnon monasteriorum et

conventuum, ac etiam mensarum abbatialium, capitularium, tam maioris Eystetensis quam quarumcumque collegiatarum ecclesiarum, necnon conventualium, prioratum quoque, praepositarum, praeceptoriarum, canonicatum et praebendarum, dignitatum, personatum, administrationum, et fabricae, et officiorum, ceterorumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum curâ et sine curâ, secularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis, et si quae¹ bona immobilia, redditus certos, ex privilegio vel aliâs, possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum cuiusvis sexus necnon Congregationum regularium

§ 3. (Iis dumtaxat exceptis, quae a venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus obtinentur seu percipiuntur, ac, quoad beneficia curata, iis, quorum annui redditus summam quadraginta ducatorum auri de camerâ non excedunt), et praeterea hospitalium etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona et redditus ultra usus infirmorum et alia, pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, necnon B. Mariae Teutonicorum, S. Lazari, Templi Dominici, ac, quoad illos, qui communi thesauro sui hospitalis onera solita non contribuunt, etiam S. Ioannis Hierosolymitani et aliarum militiarum in civitate, dioecesi, patriâ et ditione Eystetensi secundum communem aestimationem fructuum et aliorum praedictorum.

§ 4. Ac similiter integram decimam omnium pensionum super praemissis assignatarum et assignandarum, semel tantum, ut dictum est, percipiendam et exigendam a quibuscumque primatibus, praepositis, decanis, capitulis, canonicis, rectoribus, beneficiatis, abbatibus, prioribus, commendatariis, abbatissis, priorissis,

¹ Legendum et hic foret si qua (R. T.).

Qui excipi debeant ab huiusmodi decimae solutione.

Decima etiam a pensionariis persolvenda.

fratribus, militibus et aliis quocumque nomine nuncupatis, secularibus et regularibus, ceterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus et conditionis existentibus (praeterquam dictis cardinalibus) praedicta quocumque iure, modo, occasione et titulo obtinentibus seu detinentibus et obtenturis, necnon oeconomis et administratoribus, perpetuis seu temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res et alia quaecumque huiusmodi iura et bona ex quacumque causâ, quavis auctoritate, in toto vel in parte sibi reservata aut concessa habentibus vel habituris, secularibus et regularibus Ordinum, congregationum, militiarum et hospitalium praedictorum, necnon ab ipsis ecclesiis, capitulis, conventibus, ordinibus, congregationibus, collegiis, hospitalibus, militiis, mensis, massis et locis quocumque privilegio et exemptione reali, personali et mixtâ, antiquâ et immemorabili, pacificâ et continuatâ suffultis, quos omnes (exceptis supra dictis) in unâ vel pluribus solutionibus, ut praefertur, collectoribus praedictis volumus decimam praedictam infra terminum ab eisdem collectoribus praescribendum persolvere, ita ut, qui pensiones solvere debent, etiam nomine pensionariorum decimam pensionum persolvant, et deinde, in proximis terminis pensionum huiusmodi, eam ratam sibi retineant ad rationem decem pro centenario, nisi iidem collectores ab ipsismet pensionariis eam exigere maluerint.

Nullae vero aliae suffragantur exemptiones.

§ 5. Decernentes nullas omnino exemptiones et immunitates exactionem decimae huiusmodi impedire posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores ac cardinales praedictos, et de latere legatos (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super

his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Ut autem supra dicta diligenter executioni demandentur, eundem N. episcopum ac dilectum filium officialem Eystetensem, de quorum integritate et prudentiâ plurimum confidimus, decimae praedictae collectores in civitate, dioecesi, patriâ et ditione huiusmodi, cum omnibus iurisdictionibus, quae huiusmodi collectoribus de iure vel consuetudine quomodolibet competunt, auctoritate et tenore praedictis constituimus et deputamus; mandantes, ut quidquid inde per se vel subcollectores suos exegerint, id omne in praedictos et non alios usus erogari curent et faciant, ac N. episcopo et officiali praedictis plenam, liberam et amplam ac absolutam potestatem decimam huiusmodi ubique eorum arbitrio (habitâ tamen ratione communis aestimationis fructuum, ac etiam onerum cuique ecclesiae, aut loco sacro vel pio, unde exigenda erit, incumbentium) taxandi et exigendi, atque, ubi opus fuerit, moderandi et ad minorem summam reducendi, praedictos omnes tam coniunctim quam divisim ad integram illius solutionem, etiam per edictum locis publicis affigendum, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis monendi et requirendi, non parentes, contumaces et fraudantes in censuras et poenas praedictas incidisse declarandi, proprietates, fructus et bona ipsorum apprehendendi, et usque ad satisfactionem retinendi, perturbatores, molestatores et rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium vel favorem publice vel occulte quovis quaesito colore praestantes, cuiuscumque dignitatis, gradus et ordinis fuerint, praedictis, aliisque censuris et poenis ecclesiasticis, necnon pecuniariis, ceterisque iuris et facti remediis opportunis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis et officiis omnibus privandi et amovendi,

Collectores deputantur.

et ad futura inhabiles faciendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis, quandocumque opus fuerit, invocandi, ad sanitatem reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris et poenis supradictis in formâ Ecclesiae consuetâ absolventi; praeterea, si opus fuerit, alios collectores et subcollectores fide et facultatibus idoneos in civitate, dioecesi, patriâ et ditione, quotquot viderint expedire, cum simili aut limitatâ (non tamen absolventi) potestate constituendi, eumque vel alios arbitrio suo revocandi, negligentes et morosos removendi, ac alium seu alios subrogandi, quotiescumque eis videbitur, in delinquentes et contumaces, per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter et de plano ac sine strepitu et figurâ iudicii, inquirendi, ac meritis poenis puniendi, modos et formas in praedictis servandos praescribendi, et dubia quaecumque in premissis forte oritura declarandi.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, aliis apostolicis constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiarum, monasteriorum, congregationum, ordinum, hospitalium et locorum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, quodque personis praedictis, eorumque ecclesiis et locis vel quibusvis aliis communiter a praedictâ sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto, necnon personis, eorumque nominibus, cognominibus, ecclesiis, monasteriis, ordinibus et locis huiusmodi mentionem, et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere vel in specie, quomodolibet

concessis, confirmatis et innovatis, et solutiones decimarum aliter, quam secundum antiquam taxam, et nisi in universali decimarum per orbem aut per universa Romani Imperii loca impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, iuramentis, renunciationibus, vinculis et cautelis in assignatione praedictarum pensionum factis (quibus per impositionem decimae huiusmodi neminem teneri, neque eas quoad praemissa contra quemcumque locum habere declaramus), aliisque indultis et litteris apostolicis generalibus vel specialibus, cuiuscumque tenoris existant, per quae praesentibus non expressa aut totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus, quorumque totis tenoribus, habenda sit in nostris litteris mentio specialis (quae omnia contra praedicta nolumus cuiquam suffragari), ceterisque contrariis quibuscumque.

Statuta Concilii Viennensis servanda.

§ 8. In percipiendâ vero decimâ praedictâ piae memoriae Clementis Papae V, etiam praedecessoris nostri, in Concilio Viennensi editam constitutionem, ac praesertim, quod ad monetam currentem exigi, quodque nec calices, nec libri, ceteraque ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata, aliave suppellectilia ecclesiastica ex causâ pignoris capi, recipi vel distrahi, aut aliâ quomodolibet occupari debeant, ubique praecipimus observari; quinimo volumus, ut illius occasione ecclesiae, monasteria, aliaque pia et sacra loca quaecumque debitis propterea non fraudentur obsequiis, ac divinus in iis cultus et solitus Altissimo famulantium et ministrorum numerus, nec eis quoquo modo iniuncta onera, aut pia quae exerceri solent opera et officia ullo modo minuantur, seu negligantur, sed eorum congrue supportentur onera consuetâ, nec quisquam etiam plura fortasse beneficia, aut pensiones cu-

Fides danda transumptis.

iuscumque valoris obtinens pro quietantiâ ultra vigesimam partem unius auri¹ nummi solvere cogatur.

§ 9. Ceterum, ut praesentes omnibus facilius innotescant, volumus, ut praesentium litterarum exempla, etiam impressa, notarii publici manu subscripta, et alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae sigillo subsignata, eandem in iudicio et extra illud ubique locorum fidem faciant, quam ipsae originales facerent, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 16 iulii 1624, pontif. anno I.

LXXVI.

Translatum generalibus armorum Ferrariae ius super militiâ Bononiensi, legato Bononiensi asseritur².

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Reconsentur Gregorii litterae.

§ 1. Aliâ a felicis recordationis Gregorius Papa XV praedecessore nostro emanarunt litterae, tenoris subsequentis, videlicet:

Gregorius Papa XV, ad futuram rei memoriam (Reliqua legi possunt in Constitut. XVI, *Cum aliâs gubernium³*, etc., tom. XII, pag. 552).

Translatio iurisdictionis, de qua in rubrica.

§ 2. Nunc autem nos, feliciori ipsius militiae regimini, curaeque et gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omne ius, omnemque auctoritatem, quae olim generalibus armorum civitatis et ducatus nostrorum Ferrariensium super mi-

1 Forsan legendum *aurei* (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

3 Sed haec edit. Main. citatio non concordat (R. T.).

litiâ tam equestri quam pedestri in civitate et comitatu nostris Bononiensibus competeat, seu quomodolibet competere poterat, ab eodem generali armorum pro tempore existenti tollimus et auferimus, ac penitus et omnino sublatam declaramus, eamque sic sublatam in praedictum legatum ultra illius ordinarias facultates, tenore praesentium, transferimus.

Clausula.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere; irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praesentis Gregorii praedecessoris huiusmodi litteris, necnon regulâ nostrâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictae civitatis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 25 iulii 1624, pontif. anno I.

LXXVII.

Declaratio, quod indulgentia Portiunculae hoc anno sancto non revocatur¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Cum nuper, ob sacri iubilaei celebrationem a vigiliâ Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi anni proxime venturi incho-

1 Hanc indulgentiam plenariam perpetuam extendit ad omnia Ordinis monasteria fratrum Minorum de Observantiâ ac reformatorum Gregorius XV Const. III *Spiritus Domini*, tom. XII, pag. 500. — Ita ed. Main.; sed citatio vana (R. T.).

LXXVIII.

Ne fratres Reformati Discalceati Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniae post emissam professionem, sub quovis praetextu, transeant ad alios quoscumque Ordines, etiam fratrum Minorum S. Francisci de Paula, excepto Carthusianorum Ordine.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Commissi nobis per abundantiam divinae gratiae pastoralis officii debitum postulat, ut ad ea mentis nostrae aciem sedulo intendamus, per quae regulares Ordines in Ecclesiâ Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

§ 1. Aliàs siquidem felicis recordationis Paulus Papa V praedecessor noster, prospero fratrum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum Reformatum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum regimini consulere volens, inter alia statuit et ordinavit, quod nullus omnino tam fratrum quam donatorum dictae Congregationis, post emissam in eâ professionem huiusmodi, absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentiâ, certam tunc expressam mentionem faciente, ad moderatos, seu mitigatos, vel alios fratres, tam Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum huiusmodi, quam aliorum quorumvis Ordinum, congregationum et religionum, etiam emissionis quarti voti, aut alio quocumque praetextu (Carthusianorum Ordine dumtaxat excepto) transire, seu se transferre, aut aliàs a dictâ Congregatione se subtrahere, seu ex eâ exire valeret, et aliàs, prout in ipsius Pauli praedecessoris in simili formâ Brevis sub die XVIII augusti MDCXI expeditis litteris¹, qua-

Prooemium.

Paulus V prohibuit his fratribus transitum ad alios quoscumque Ordines, Carthusianorum Ordine excepto, absque Romani Pontificis licentiâ.

andam¹, et usque ad finem eiusdem anni duraturam, omnes et singulas indulgentias, etiam perpetuas, et peccatorum remissiones, quibusvis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus et aliis locis piis, secularibus et quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regularibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, quomodolibet concessas, de apostolicae potestatis plenitudine suspenderimus, et suspensas esse declaraverimus, easque eodem anno durante nulli prodesse aut suffragari debere decreverimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur²:

§ 1. Nos, cupientes, ut ecclesia S. Mariae Angelorum domus Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ prope et extra muros civitatis Assisiensis congruis frequentetur honoribus, ad eamque christifideles eo libentius accedant, quo exinde spiritualibus gratiis se uberius reffectos conspexerint:

§ 2. Tenore praesentium declaramus, mentis et intentionis nostrae minime fuisse nec esse sub praedictâ indulgentiarum suspensione indulgentiam utriusque sexus christifidelibus praedictam ecclesiam die secundâ mensis augusti a primis vespere usque ad occasum solis diei huiusmodi visitantibus et requisita pro eadem indulgentiâ consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minime comprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI iulii MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 31 iulii 1624, pontif. an. I.

¹ Lectionem corrige ut supra pag. 147 a (R. T.).

² Quas vide supra pag. 147 (R. T.).

¹ Non puto eas esse in *Bullario* (R. T.).

Indulgentia Portuiculae a suspensio eximitur.

Derogat contrariis.

rum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Urbanus huiusmodi prohibitionem confirmat, statutis contra inobedientes poenis.

§ 2. Nunc autem nos, maiori eorumdem fratrum quieti et augmento, feliciorique directioni peramplius consulere volentes, supplicationibus dilecti filii procuratoris generalis eiusdem congregationis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quod de cetero nullus fratrum praedictorum post emissam in dictâ Congregatione professionem, ut praefertur, et absque Romani Pontificis licentiâ praedictâ, ad alium quemcumque Ordinem Mendicantium et non Mendicantium, monachorum, seu Discalceatorum, aut aliarum quarumcumque religionum, tam erectarum quam erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris et humilioris vitae praesumptione, aut strictioris regulae seu observantiae praetextu vel contemplatione, aut aliâ quantumvis iustâ et probabili aut legitimâ causâ, sub apostasiae et infamiae perpetuae notâ, ac excommunicationis latae sententiae poenâ, se transferre audeat seu praesumat; excepto dumtaxat Ordine Carthusianorum, ut praefertur, quatenus ad illum transeundi licentiam a suis superioribus petierint et obtinuerint.

Qui secus egerint, ad suam Congregationem redire debeant.

§ 3. Et quicumque secus fecerit, cum primum desuper monitus fuerit, nullâ morâ aut excusatione et quacumque appellatione, etiam ad nos seu Sedem Apostolicam, interpositis, ad suam propriam Congregationem redire, et superiorum suorum correctioni se submittere omnino teneatur.

Poenae contra superiores regulares, qui eos non traderint.

§ 4. Praelati vero dictarum congregationum, ac aliorum Ordinum et religionum huiusmodi, ipsos sic translatos, seu fugitivos et apostatas, minime retinere, sed eos, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privatione suorum officiorum, ac similis excommunicationis poenâ, suis superioribus, vel ab eis de-

putandis, id requirentibus et petentibus, statim absque iudicis ministerio tradere et consignare debeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 5. Decernentes sic, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX augusti MDCXXIV pontificatus nostri anno I.

Dat. die 9 augusti 1624, pontif. anno I.

LXXIX.

Facultas Lucae Antonio Virili commissario apostolico in dominiis ducis Urbini creandi notarios¹.

Dilecto filio magistro Lucae Antonio Virili, in utrâque signaturâ nostrâ referendario, Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Ut penuriae notariorum seu tabelionum apostolicâ auctoritate creatorum in Statu et ducatu Urbini viginti subvenire valeas, tibi, ut quoscumque viros vitâ, moribus, litteraturâ, aliisque qualitatibus

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Clausulae.

Derogatio contrariis.

Fides danda transumptis.

Facultas, de qua in rubrica.

ad officium notariatus, seu tabellionatus, exercendum requisitis habiles et idoneos, in notarios seu tabelliones publicos, recepto prius ab eis nostro et Romanae Ecclesiae nomine, fidelitatis debitae solito iuramento, cum facultate officium notariatus et tabellionatus huiusmodi in quacumque mundi parte exercendi, auctoritate nostrâ apostolicâ facere et creare libere et licite valeas, eâdem auctoritate, tenore praesentium, facultatem concedimus et impartimur.

Derogatio contrariorum. § 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX augusti MDCXXIV pontificatus nostri anno II°.

Dat. die 9 augusti 1624, pontif. anno II.

LXXX.

Beatificatio venerabilis servi Dei Iacobi de Marchia, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ, unâ cum concessione celebrandi missam et officium de communi Confessorum non Pontificum in ecclesiâ dicti Ordinis, ubi corpus eius requiescit.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. In Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Domino constituti, piis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Preces Pontifici exhibitae pro venerabilis Iacobi de Marchia beatificatione. § 1. Sane pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, ac dilectorum filiorum cleri et populi civitatis Neapolitanae, necnon totius Ordinis fratrum Minorum sancti Fran-

† Eadem facultas concessa quoque fuit fratri Francischino a Cascia.

cisci de Observantiâ nuncupatorum, nobis nuper expositum fuit, quod bonae memoriae Jacobus de Marchia multis et eximiiis virtutum, gratiarum et miraculorum donis a Domino illustratus fuit; quapropter Philippus rex ac clerus et populus nec non ordo praedicti nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec canonizationis honor dicto Iacobo de Marchia, ob eius eximiam charitatem et excellentia merita, divinâ adspirante gratiâ, ab Apostolicâ Sede decernatur, idem Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque officium de eo, ut infra, recitari possit.

§ 2. Quare nos, re prius per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam mandavimus, mature discussâ, de eorumdem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bonae memoriae Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque officium et missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in ecclesiâ tantummodo sanctae Mariae della *Nova* nuncupatae, civitatis Neapolitanae, ubi corpus eiusdem requiescere asseritur, recitari et celebrari respective libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII augusti MDCXXIV pontificatus nostri anno II.

Dat. die 12 augusti 1624, pontif. anno II.

LXXXI.

Indultum recitandi officium et celebrandi missam de beatâ Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Augustini

Qui petitis annuit iuxta indicata in rubrica.

Derogatio contrariorum.

pro Ordinis praedicti fratribus et monialibus.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Domini nostri Iesu Christi, qui servos et ancillas suas aeternae gloriae praemio donat in coelis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum et ancillarum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, et laudetur Dominus in Sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, praesertim vero sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium, votis, quae peculiarem Sanctorum huiusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Ordinis Eremitarum sancti Augustini preces.

§ 1. Sane, nomine dilectorum filiorum procuratoris generalis et fratrum Ordinis Eremitarum sancti Augustini nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ex peculiari, quem erga beatam Claram de Monte Falchio, eiusdem Ordinis monialium, gerunt devotionis affectu, in cuius visceribus Passionis Domini Nostri Iesu Christi mysteria maximâ cum devotione in vicinis incolis venerari asserunt, et ad augendam christifidelium erga illam devotionem, officium et missam de eâdem beatâ Clara recitari et celebrari posse summopere desiderant; nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolicâ dignareremur.

Indultum celebrandi missam et recitandi officium de beatâ Clara.

§ 2. Nos igitur, piis eorumdem procuratoris et fratrum votis huiusmodi annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effe-

ctum praesentium duxtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut de dictâ beatâ Clara officium et missa de communi Virginum cum oratione propriâ in eiusdem Ordinis missalibus insertâ, ab omnibus Ordinis praedicti utriusque sexus regularibus personis tantum recitari et celebrari libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 augusti 1624, pontif. an. II.

LXXXII.

Congregationi monachorum Caelestinarum Ordinis S. Benedicti communicantur gratiae et privilegia omnia Congregationi Cassinensi, aliisque monachorum congregationibus concessa et concedenda.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti apostolatus ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiae et

† De statu dictae Congregationis Caelestinarum, vide Const. I Caelestini V, tom. IV, pag. 116.

scientiae Dei altitudo humilitati nostrae, nullis licet suffragantibus meritis, per abundantiam caelestis misericordiae credidit, iugiter nos admonet, ut inter multiplices, gravissimasque apostolicae servitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua privilegia piis christifidelium congregationibus in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem et gloriam, sanctaeque fidei catholicae exaltationem salubriter institutis, a Sede Apostolica concessa non solum conserventur, verum etiam congregationes ipsae novis ab eadem Sede gratis atque indultis deorentur, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Attente exi-
mis monacho-
rum huiusce
Congregationis
meritis;

§ 1. Hinc est quod nos, ad uberes fructus, quos dilecti filii monachi Congregationis Caelestinorum Ordinis S. Benedicti, vel ab ipsius Congregationis primordio in eadem Ecclesia magno cum reipublicae christianae spirituali commodo attulerunt, et in dies afferunt, paternae dirigentes considerationis intuitum, et attente prospicientes¹, quod Congregatio praedicta una ex duodecim extitit, quae cum camera apostolica tempore felicitatis recordationis Pii Papae V praedecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt, necnon monachos praedictos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio non ad abbatis seu procuratoris generalium, aut aliorum quorumcumque superiorum

Eisdem alia-
rum Congrega-
tionum, ac po-
tissimum Cassi-
nensis privile-
gia concedun-
tur.

¹ Edit. Main. legit *prospiciente* (R. T.).

vel monachorum eiusdem Congregationis, aut alterius pro eis nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac maturam deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula privilegia, praerogativas, favores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, praeeminentias, indulta, aliasque gratias, tam spirituales quam temporales, cuiusvis generis et speciei existentes, tam Cassinensi Ordini¹ S. Benedicti, quam quibusvis aliis monachorum congregationibus, eorumque superioribus, praesidentibus, abbatibus, monachis, aliisque regularibus personis, necnon ecclesiis, monasteriis et locis regularibus quibuscumque, tam specialiter et nominatim, quam in genere et per viam communicationis vel extensionis, aut alias quomodolibet, per Romanos Pontifices praedecessores nostros, seu nos et Sedem Apostolicam, eorumque et nostros de latere legatos et nuntios sufficienti ad id auctoritate suffultos, concessa, et in futurum per successores nostros aut alios auctoritatem habentes concedenda, et quibus ipsae congregationes, eorumque abbates, et alii quocumque nomine nuncupati superiores et monachi, ceteraeque personae regulares, de iure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione apostolica, in genere vel in specie, ac tam coniunctim quam divisim, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, et non sint revocata aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis non adversentur, Congregationi Caelestinorum praedictae illiusque generali, ac ceteris abbatibus, prioribus et aliis quocumque nomine nun-

¹ Potius legendum *Ordinis* (R. T.).

cupatis superioribus, monachis et personis regularibus quibuscumque, necnon monasteriis, ecclesiis, domibus, conventibus et locis regularibus quibuslibet, tenore praesentium, perpetuo concedimus, dictaque privilegia, indulta, immunitates, exemptiones ac gratias spirituales et temporales huiusmodi primodictae Congregationi, illiusque generali, ceterisque abbatibus, prioribus, monachis et personis praedictis, necnon ecclesiis, monasteriis et regularibus locis communicamus, illaque ad eos et illa extendimus; ita quod Congregatio Caelestinorum praedicta, illiusque generalis, et ceteri abbates, superiores, monachi et personae huiusmodi, eorumque monasteria, prioratus, grangiae, domus, ecclesiae, oratoria, collegia et alia loca regularia, necnon res et bona quaecumque, praemissis omnibus et singulis, non solum ad aliarum congregationum instar, sed pariformiter, et aeque principaliter uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, perinde ac si omnia illis et eorum singulis specialiter et expresse, et non ad instar, sed a principio concessa, et in primodictae Congregationis favorem a Sede Apostolica nominatim emanassent.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quopiam defectu, notari, impugnari, redargui, seu infringi, aut in ius vel controversiam revocari posse, sed eas semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac Congregationi Caelestinorum huiusmodi, illiusque personis et locis regularibus supra expressis in omnibus et per omnia plenissime suffragari;

§ 3. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari

Decretum ir-
ritans addit.

et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte abbatis generalis et monachorum Congregationis Caelestinorum Ordinis sancti Benedicti praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui et gaudere; non permittentes, quemquam desuper contra praesentium tenorem, sub quovis praetextu et causa, etiam defectu intentionis nostrae, per quoscumque quomodolibet indebite molestari; quinimo quicquid in contrarium attentari vel fieri contingerit, omnino semper in pristinum reponi; contradictores quoslibet et rebelles etiam per quascumque, de quibusvis eis videbitur, censuras et poenas ecclesiasticas, ac alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compe-scendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Iudices con-
servatores dati.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliis-

Obstantia tel-
luntur.

que apostolicis constitutionibus, ordinationibus, ac Ordinum et congregationum huiusmodi statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus (etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ac verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo et formâ derogari possit) tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis danda fides.

§ 6. Verum, quia difficile foret, praesentes litteras, ubicumque opus esset, deferri, volumus, et pari auctoritate decernimus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 14 augusti 1624, pontif. an. II.

Additur facultas iam a Paulo V concessa abbati generali eiusdem Congregationis eas faciendi functiones, quas alii abbates exempti facere consueverunt, habituque praelatorum regularium, et in monasteriis sui Ordinis pontificalibus indumentis utendi, ac missas solemniter celebrandi, etc.

Paulus Papa V,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis apostolici muneris debito ius suum unicuique conservare tenemur.

§ 1. Proinde, cum, sicut pro parte dilecti filii Celsi Romani abbatis generalis Congregationis Caelestinorum Ordinis sancti Benedicti nobis nuper expositum fuit, ex antiquo privilegio apostolico a felicitate recordationis Caelestino Papa V nimirum concessa, et ab Eugenio IV et aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris confirmato, pro tempore existens abbas generalis dictae Congregationis Caelestinorum functiones omnes, quas ceteri omnes abbates exempti faciunt, et exercere, facere¹, necnon semper, tam in Urbe, quam in omnibus aliis civitatibus, et ubique locorum, habitum praelatorum regularium, caputium scilicet, sive mozzettam super mantelletto, et biretum quadratum, more clericorum secularium, ac pileum more praelatorum, ac in ecclesiis et monasteriis suo Ordini subiectis cappâ, baculo, mitrâ et ceteris pontificalibus indumentis uti, et in eisdem ecclesiis missas solemniter more aliorum abbatum Benedictinorum celebrare, ac monachis sui Ordinis et aliis christifidelibus quibuscumque ad dicti abbatis missas audiendas conve-

¹ Haec deest saltem verbum *possunt* (R. T.).

Exordium.

Caelestinus Papa V abbati huius Congregationis indultum exercendi pontificalia concessit.

Et subinde Congregationem rituum eum in possessione manuteneendum esse decrevit.

nientibus et interessentibus, quandocumque episcopi et alii superiores praelati, et S. R. E. cardinales ibi praesentes non sint, solemnem benedictionem impertiri possit et consueverit¹; cumque in congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium super sacris ritibus et caeremoniis deputatorum, examinatis privilegiis supradictis, decretum semel atque iterum fuerit, praedictum abbatem generalem Congregationis Caelestinorum pro tempore existentem in pacificâ possessione omnium et singulorum praemissorum manutenendum esse; illumque a quovis episcopo vel Ordinario locorum, aut eorum vicariis, et aliis quibuscumque personis, super praemissis molestari, perturbari, vel inquietari non posse declaratum fuerit; et cum, sicut eadem expositio subiungebat, ipse Celsus abbas, pro maiori eorundem decretorum validitate, cupiat illa confirmationis apostolicae robore communiri:

Haec omnia confirmat Paulus Papa V.

§ 2. Nos, illius honestis votis benigne annuentes, ac ipsum Celsum abbatem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, decreta eiusdem Congregationis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmantes et approbantes, iuxta illorum seriem per easdem praesentes decernimus et declaramus, praedictum Celsum modernum abbatem Congregationis Caelestinorum, eiusque successores, stante antiquâ pos-

¹ Male edit. Main. habet *possint et consueverint* (R. T.).

sessione dicti abbatis et praedecessorum praedicta faciendi et exercendi, in pacificâ possessione omnium et singulorum praemissorum manutenendum, ac manutenendos esse, nec illos aut quempiam illorum a quovis episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum vicariis, et aliis quibuscumque personis, desuper quovis praetextu molestari, perturbari vel inquietari nullatenus posse;

§ 3. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, irritumque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca dilectis filiis nunc et pro tempore existentibus eiusmodi Congregationis apud nos et Apostolicam Sedem protectori et causarum curiae camerae apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi vel alter eorum praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dicti Celsi moderni aut pro tempore existentis abbatis generalis dictae Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac ipsi abbati in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illum eorundem praemissorum effectu pacifice frui et gaudere; non permittentes illum desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoscumque per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 5. Non obstantibus felicitate recordationis Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra

Clausulae.

Executores designat.

Derogatio contrarium.

tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IX decembris MDCVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 9 decembris 1606, pontif. anno II.

LXXXIII.

Facultas nuncio Poloniae procedendi contra ecclesiasticos, ac etiam contra episcopos, et archiepiscopos, qui in regem Poloniae vel eius natos conspiraverunt¹.

Venerabili fratri Ioanni Baptistae episcopo Nolano, nostro et Sedis Apostolicae in regno Poloniae nuncio,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Causae concedendae facultatis.

§ 1. Ad audientiam nostram non sine animi nostri gravi perturbatione pervenit, nonnullos contra charissimi in Christo filii nostri Sigismundi Poloniae et Svetiae regis illustris et forsitan natorum eius personas coniurasse, atque huic coniurationi aliquos clericos, et forsitan in dignitate ecclesiastica constitutos, ac alias episcopali seu archiepiscopali dignitate praefulgentes nomen dedisse.

Facultas, de qua in rubrica.

§ 2. Quapropter, huic malo, si verum sit, pro nostri pastoralis officii debito, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina et rerum experientia plurimum in Domino confisi, tibi contra omnes et singulas personas ecclesiasticas etiam in dignitate ecclesiastica constitutas, cuiuscumque status, ordinis et conditionis existentes, ac quocumque exemptionis et immunitatis, sive alio quovis privilegio suffultas, nobisque et Apostoli-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

cae Sedi immediate subiectas, delictorum huiusmodi reas, earumque fautores, seu illis auxilium, consilium vel favorem, publice vel occulte, directe vel indirecte, quomodolibet praestantes, in regno Poloniae existentes, super praemissis omnibus et singulis inquirendi et procedendi, atque inquisitiones et processus fabricandi, quoscumque testes, etiam ecclesiasticos et regulares, ut praefertur, qualificados, examinandi, ipsosque ad perhibendum veritati testimonium sub censuris et poenis, aliisque opportunis iuris remediis cogendi et compellendi, ac tam eos quam reos repertos rigoroso examini semel et pluries, iuris tamen ordine servato, submittendi, quatenus vero ex praemissis legitima et ita urgentia resultent indicia, ut animum tuum ad praemissa veritate niti credendum inducant, etiam contra episcopos et archiepiscopos pariter inquirendi et procedendi, eosque carcerandi, vel sub fida custodia detinendi, et contra eosdem usque ad sententiam diffinitivam exclusive deveniendi, aliaque omnia et singula in praemissis, et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent commissionem, plenam, liberam et amplam facultatem, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 3. Volumus autem, ut si qua¹ contra episcopos et archiepiscopos praedictos resultaverint, ea, necnon informationes omnes contra eosdem episcopos vel archiepiscopos desuper sumendas, sub tuo sigillo clausa ad nos quamprimum diligenter transmittas, ut quod circa ea statuendum fuerit, maturam consultatione adhibita, discernere valeamus.

§ 4. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et concilii generalis de

¹ Edit. Main. habet *si quae* (n. r.).

Indicia contra archiepiscopos et episcopos iudicio Sedis Apostolicae reservanda.

Derogatio contrariorum.

duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII augusti MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 augusti 1624, pontif. an. II.

LXXXIV.

Adhortatio ad archiepiscopum Arborensis de erigendo seminario, residendo, atque ecclesiam reparanda¹.

Venerabili fratri archiepiscopo Arborensi Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Causae facultatis admonitionis.

§ 1. Accepimus nuper, fraternitatem tuam apud ecclesiam Arborensis, cui praesesse dignosceris, exiguo admodum temporis spatio residere, neque per tres annos, quibus illi praefuisti, seminarium ibi erexisti², minusque eandem ecclesiam restaurasse et illi de paramentis necessariis providisse.

Admonitio.

§ 2. Quae licet pro nostra de te opinione non facile adducamur ut credamus, quinimmo te tuo muneri recte et diligenter, ut bonum et fidelem servum oportet,

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Videtur legendum *erexisse* (n. r.).

satisfecisse nobis persuadeamus; tamen, ut quae muneris nostri sunt, implevisse coram Deo et hominibus appareat, facere non possumus, quin fraternitatem tuam paterne moneamus, et in Domino hortemur, ut posthac apud ecclesiam tuam praedictam in civitate Arborensi, et si aëris intemperies aestivo tempore id non permittat, in locis tuae dioecesis salubrioris caeli residere non negligas, seminarium erigas, eiusdem ecclesiae restorationi, sacristiae et sacrae suppellectili instruendae omnino incumbas, tibi quoque et universo gregi attendens, quae muneris tui sunt, desiderare non patiaris, sicut decreta sacri Concilii Tridentini requirunt, et pastorale officium tuum postulare non ignoras, quae te, et pro tua in nos et hanc sanctam Sedem observantia, et ne a supremo omnium iudice in reddenda villicationis tuae ratione corripiaris, futurum non dubitamus.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVI augusti MDCXXIV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 augusti 1624, pontif. anno II.

LXXXV.

Revocatio quarumcumque licentiarum a praedecessoribus Pontificibus loca regularia erigendi, non servati formae constitutionis Clementis VIII et decretorum Sedis Apostolicae, concessarum, quae nondum effectum suum sortitae sunt, ac prohibitio illa de cetero erigendi absque licentia Ordinariorum¹.

¹ Vide Bonifacii VIII cap. I de statu Regular. in 6° et cap. I de excess. Praelat. in 6°, et Concil. Trid., cap. III, sess. XXV, nec non Clem. VIII Const. CCCXXIII (in h. n. edit. CCCXX, tom. XI, pag. 21) et Const. LXX Gregor. XV *Cum aliis* (in h. n. edit. LXXII, tom. XII, pag. 719).

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

Romanus Pontifex, cui Salvator et Dominus noster, qui charitas est et Deus pacis, universalis Ecclesiae credidit principatum, ea interdum, quae certis etiam rationalibus de causis a Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, et maioribus ex causis, quibus praesertim personarum sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium paci et quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviam itur, revocat et immutat, in hisque pastoralis sollicitudinis et providentiae suae studium interponit, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocantur licentiae omnes a Pontificibus datae erigendi conventus, etc., sine licentia Ordinariorum.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, complures licentiae sive facultates a nonnullis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris per diversos Ordinum, etiam Mendicantium, congregationum, societatum et aliorum regularium institutorum superiores, seu alios eorum nomine, ubique locorum monasteria, domos, collegia, conventus et alia loca regularia quovis nomine nuncupata, servata dumtaxat sacrorum canonum et Concilii Tridentini decretorum forma, de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsitan non servata forma, et absque licentia huiusmodi, et contra decreta a Sede Apostolica super praemissis edita fundandi, erigendi et instituendi importunitis precibus, seu etiam motu proprio, vel aliis obtentae et extortae fuerint: idcirco nos, omnes et quascumque licentias ac facultates huiusmodi, litterasque desuper, tam sub plumbo quam in huiusmodi forma Brevis, desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores et data praesentibus, ac si specificis et sigillatim exprimerentur et insererentur, pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, iustis de causis animum

nostrum moventibus, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et quascumque licentias et facultates huiusmodi, litterasque desuper, tam sub plumbo quam in eadem forma Brevis huiusmodi, expeditas, omniaque et singula in eis quomodolibet contenta et expressa, etiam quoad erectiones, foundationes et institutiones monasteriorum, collegiorum, domorum, conventuum et aliorum regularium locorum huiusmodi, quae suum nondum sortitae sunt effectum, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus et annullamus, viribusque et effectu prorsus evacuamus.

§ 2. Praeterea Ordinum, etiam Mendicantium, congregationum, societatum et aliorum institutorum regularium superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ceterisque personis, ad quos spectat, in virtutae sanctae obedientiae, ac sub privationis vocis activae et passivae necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa seu alia in futurum obtinendis, ac etiam excommunicationis ipso facto incurrendis poenis interdiximus et prohibemus, ne licentiarum seu facultatum, per nos, ut praefertur, revocatarum et annullatarum, sive alio quovis praetextu vel causa, etiam quantumvis privilegiata, nova monasteria, collegia, domos, conventus et alia loca regularia huiusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac servata in omnibus et per omnia sacrorum canonum et Concilii Tridentini, necnon constitutionis felicis recordationis Clementis VIII, quae incipit *Quoniam ad institutam*, sub datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die xxiii iulii mdciii, ac decretorum de mandato eiusdem Clementis ac sanctae memoriae Gregorii XV Romanorum Pontificum praedecessorum de-

Et sique quemlibet non posse cavetur non servata forma Constitutionum apostolicarum.

super editorum¹ forma, recipere, erigere, fundare, seu aliis quomodolibet instituere, seu incepta finire et absolvere audeant seu praesumant.

Clausulae praeservativae.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras, etiam ex eo quod causae, propter quas illae emanarint, expressae, verificatae et iustificatae, aut quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere praetendentes, ad hoc vocati, citati et auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliis ex quocumque capite, praetextu, colore, ingenio vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari et impugnari, redargui, infringi, retractari, in ius vel controversiam vocari, ad terminos iuris reduci, aut contra eas quodvis gratiae vel iustitiae remedium impetrari seu concedi nullatenus posse, sed eas ac omnia et singula in eis contenta semper et perpetuo valida et firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et oblinere, ac omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et nuntios, quavis auctoritate fungentes (sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum huiusmodi Constitutionis deputatio.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in

¹ Quae omnia habes cit. in nota ad rubr. (R.T.).

eis contenta quaecumque solemniter publicantes, faciant illas et illa ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac regula nostra de iure quaesito non tollendo et recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII similiter praedecessoris nostri de una et in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quorumcumque ordinum, congregationum, societatum et institutorum regularium (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam *mare magnum* vel aliis quomodolibet nuncupatis, et litteris apostolicis, illis, eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio et consistorialiter, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et saepius innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores praesentibus, pro plene et sufficienter expressis, et ad verbum

Contraria tolluntur.

insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio Romae facta omnes afficit.
 § 6. Volumus autem, quod eadem praesentes in valvis basilicarum S. Iohannis Lateranensis et Principis apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Florae, ut moris est, affixae, omnes, quos illae concernunt, ita arceant et afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatae fuissent,

Transumptio- rum fides.
 § 7. Quodque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii augusti mdcxxiv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 28 augusti 1624, pontif. an. ii.

Anno mdcxxiv, indictione vii, pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris et D. N. D. Urbani divinae providentiae Papae VIII, anno eius ii, die vero ultima mensis augusti, retrospectae litterae apostolicae affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Iohannis Lateranensis et Principis apostolorum, ac in acie Campi Florae, ut moris est, per nos Camillum Fundatum de Cesis et Iulium Marzittellium, praelibatos S. S. D. N. Papae cursores, etc.

BRANDIMARTES LATINUS
 pro Mag. DD. CURSORUM.

LXXXVI.

De regularibus apostatis et eiectis, ac de innovatione, declaratione et observantia generalium decretorum, quae Clemens VIII pro regularium refor-

matione, novitiorumque receptione edidit¹.

Decreta Sacrae Congregationis Concilii de regularibus apostatis et eiectis.

Sacra Congregatio cardinalium Concilii Tridentini interpretum, regularium eiectorum et fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summove, et succrescentem numerum frangere operae pretium existimans, auditis religionum superioribus, reque diligentissime perpensa, communicato etiam consilio cum sanctissimo Domino nostro Urbano VIII, atque ex peculiari Sanctitatis Suae facultate, infrascripta decreta edidit:

§ 1. Ac primo, ut infecta semina, e quibus pravi eiusmodi fructus potissimum produnt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innovandas, et Sanctissimi auctoritate innovat, constitutiones et decreta generalia sanctae memoriae Clementis VIII ad regularium reformationem, ad novitiorum receptionem, professionem atque institutionem spectantia², districteque praecipit generalibus, atque aliis omnibus Ordinibus superioribus, ut illa exacte observent, atque ut observentur efficiant, sub poenis statutis in iisdem constitutionibus.

§ 2. A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur, ne in conventibus, seu monasteriis ad novitios recipiendos hactenus designatis et approbatis, seu imposterum designandis et approbandis, novitii ad habitum ullatenus

¹ Quoad apostatas et extra claustra religionum vagantes edita olim fuit a Paulo IV Const. xxiii relata in tom. vi, pag. 538, quae tamen ad terminos iuris reducta fuit a Pio IV in Const. iv relata in tom. vii, pag. 15 (R. T. ex Cherub.). Circa receptionem novitiorum vide etiam Constitut. cxii Sixti V Cum de omnibus in tom. viii, pag. 951 (R. T.).

² Huiusmodi decreta Clementis VIII subiiciuntur postea huic Urbani VIII Constitutioni (R. T.).

Causae haec edendi decreta.

Sacra Congregatio Concilii innovat constitutionem Clementis VIII.

Excepto capite de novitios per Ordinarios approbandis.

recipi possint, nisi prius a Congregatione Reformationis Apostolicae, vel a propriis locorum Ordinariis, expresse et nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti observatione sacra Congregatio iustis de causis censuit regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri absolvit atque exemit.

De transeuntibus ad arctiorem.

§ 3. Deinde, ut apostatandi opportunitas regularibus praeripiatur, statuit, ut de cetero nullus permittatur ad arctiorem religionem transire, nisi prius superiori legitime constiterit, eam religionem paratam esse illum recipere qui licentiam petit: tumque regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem superior omni studio ac diligentia invigilet.

De fugitivis et apostatis.

§ 4. Rursus statuit, ut fugitivi et apostatae, sive habitum regularem deferant, sive non, possint ac debeant ab episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conici, superioribus regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendi; utque ipsi quoque superiores teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinarii locorum attributa decreto Concilii cap. iii, sess. vi.

De redeuntibus.

§ 5. Quod si apostatae huiusmodi, citra montes infra quatuor, ultra montes vero infra octo menses, a praesentis decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque religionem redierint¹, tum poenarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum aut infligendarum remissionem atque impunitatem assequantur: ita tamen ut debeant a superiore absolutionem humiliter petere, et coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri: superior vero e contra benigne illos teneatur ab huiusmodi poenis absolvere, et paternam charitatem complecti.

¹ Edit. Main. legit redierit (R. T.).

§ 6. Ad haec, ut imposterum a religionibus nullus legitime professus eiici possit nisi sit vere incorrigibilis; vere autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quae ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur (sublatis hac in parte statutis et constitutionibus cuiusque religionis et Ordinis, etiam a Sede Apostolica approbatis et confirmatis), verum etiam unius anni spatio in ieiunio et poenitentia probetur in carceribus; proindeque religio privatos habeat carceres in qualibet saltem provincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinencia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida ac membrum putre eiici tandem possit, sed ab ipsomet generali tantum, de consilio et assensu sex patrum ex gravioribus religionis, eligendis in singulis capitulis vel congregationibus generalibus; tumque non nisi instructo, secundum eorum stylum et constitutiones, processu, et plene probatis causis expulsionis ad sacrorum canonum praescriptum. Interea tamen usque ad primum generale capitulum seu congregationem proxime celebrandam, si quempiam ex iustis et necessariis causis expellere oportebit, eiectio fieri possit a generali cum consilio et assensu sex patrum, ut supra, quos idemmet generalis eligere debeat infra quatuor menses a praesentis decreti publicatione; servata tamen in reliquis forma superius praescripta.

§ 7. Sic vero eiecti, quamdiu non redierint ad religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci iurisdictioni et obedientiae subsint; proindeque generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

§ 8. Ceterum sacra Congregatio religionum superiores serio admonet, ac per Iesu Christi viscera obtestatur, ut

De incorrigibilibus, qui non nisi praevio processu sunt eiiciendi.

Eiecti subiciuntur Ordinario.

Superiores vero ad reformationem, ut si resipiscant.

memores paternae charitatis et mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum fere in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum atque extremum expulsionis remedium experiantur: idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium et sui officii immemororum praelatorum regimine peribunt, Dominus noster Iesus Christus in supremo Dei iudicio de eorundem praelatorum manibus sit requisiturus.

Eiectis testimoniales litterae non tradendae.

§ 9. Praeterea statuit, ut iidem superiores nemini ex religiosis expulsis litteras testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reiciuentes, vel iubentes aliam ingredi religionem.

Qui suspensi sunt ab exercitio Ordinum.

§ 10. Item, ut eiecti, extra religionem degentes, sint perpetuo suspensi ab exercitio ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi aut moderandi.

Renovatur Constitutio Gregorii IX.

§ 11. Ac postremo censuit esse innovandam et Suae Beatitudinis auctoritate innovat constitutionem felicitis recordationis Gregorii IX relata in c. *fin. extra de Regul.*; ac praeterea declarat eam constitutionem in iis quoque vindicare sibi locum, servandamque esse, qui iuste, definitive, ac iuris ordine servato expulsi fuerint; dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes evidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus Ordinarii, cuius conscientiam in his litteris concedendis sacra Congregatio serio oneravit.

Clementis VIII Constitutio et haec decreta hinc in anno in domibus regularibus legenda.

§ 12. Ne qua vero difficultas in superscriptis decretis et ordinationibus exequentis suboritur, sacra Congregatio, Sanctissimo Domino nostro annuente, atque approbante, universis generalibus, provincialibus, commissariis, ministris, praesidentibus, abbatibus, prioribus, praepo-

1 Edit. Main. legit *quae* (R. T.).

sitis, guardianis, vicariis et quibuscumque aliis superioribus quorumcumque Ordinum vel congregationum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, domorum ac locorum regularium ubique locorum existentium iniungit, serioque mandat, ut illa diligenter observent atque observari procurent in omnibus coenobiis, ac monasteriis, collegiis, ac domibus quorumque monachorum ac regularium ubique locorum existentibus, efficiantque ut tam decreta supradicta felicitis recordationis Clementis VIII, quam praesentes ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno legantur in publicâ mensâ.

Inobedientium poena.

§ 13. Si quis vero ipsorum adversus ea, que superius praescripta sunt, vel eorum aliquid, quoquomodo facere vel moliri praesumpserit, ipso facto poenam incurrat privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, vocisque activae et passivae, ac perpetuae inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda; poenaeque huiusmodi sit Sanctitati Suae ac Sedi Apostolicae reservata, iisdem superioribus, etiam generalibus, et protectoribus illam moderandi seu relaxandi potestate penitus interdictâ, et nihilominus sit irritum et inane quicquid secus a quoquam actum extiterit.

Derogatio contrariorum.

§ 14. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium quam non Mendicantium, congregationum, monasteriorum, conventuum, domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis et privilegiis, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causâ, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam *mari magno*, seu *bullâ aureâ*, aut aliâs nuncupatis, sub quibuscumque

tenoribus et formis, et cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, aut aliâs quomodolibet, etiam per viam communicationis seu extensionis, concessis, et iteratis vicibus approbatis et innovatis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus et formis specialis et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quae supradictis quomodolibet adversantur, illis aliâs in suo robore permansuris, specialiter et expresse, Sanctitatis Suae auctoritate, derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romae, die XXI septembris MDCXXIV.

PROSPER FAGNANUS S. Cong. Secr.

Subsequuntur supradicta decreta generalia Clementis Papae VIII.

Decretum primum.

De novitiis ad habitum regularem et professionem non admittendis, nisi in conventibus designandis.

Clemens Papa VIII.

Regularis disciplinae restitutioni, pro qua potissimum, iuxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in

Facilitas novitiis admittendi.

1 Nonnulla huiusmodi decreta Clementis VIII iam habentur supra relata in tom. x nostrae editionis, uti indicabimus; tamen quia non omnia, neque integra ibi habentur, ideo illa iterum subiicienda hic cum Cherubino et Coquelines censemus (R. T.).

2 Istud iam habes in tom. x, pag. 769 b (R. T.).

primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quod in omnibus conventibus, iis praesertim qui maiori reformatione indigent, singuli ad religionem venientes passim recipiuntur; unde fit, ut quo magis nos variis constitutionibus male affectas radices amputare studemus, eo magis in dies depravata, infructuosaque eiusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, praesenti decreto statuimus, directeque praecipimus omnibus generalibus, provincialibus, commissariis, ministris, ceterisque superioribus conventuum intra Italiae et insularum adiacentium fines existentium quibuscumque, quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cetero neminem sub quovis praetextu aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in conventibus auctoritate nostrâ propediem in unâquaque provinciâ designandis. Insuper sancimus, ut quoad eiusdem conventus, ut praefertur, per nos deputati non fuerint, omnes praefatorum Ordinum superiores a receptione quorumcumque novitiorum, sive ad habitum sive ad professionem, omnino abstant. Superior, qui huius decreti transgressor extiterit, ipso facto poenam privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, vocisque activae, et perpetuae inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam poenis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones vero et professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi decretum nostrum admissi fuerint, nullas et irritas esse ex nunc

Decretum contra illam.

1 Sic oēs edit.; at videtur legendum *districteque* sicut in tom. x, pag. 769 nostrae edit. (R. T.).

2 Nescio an desit vocula *etiam*, prout videtur ex seq. decreto (R. T.).

3 Sic omnes edit.; at videretur legendum *quoadusque iidem conventus*, (R. T.).

4 Nescio an addendum etiam *et passivae*, ut legitur in seq. decreto (R. T.).

5 Perperam ed. Main. habet *possessions* (R. T.).

decernimus et declaramus, privilegiis, statutis et consuetudinibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romae, die XII martii MDXCVI.

Decretum secundum.

renovationis ¹
et ampliationis decreti praedicti.

De novitiis ad habitum regularem non recipiendis, nisi in monasteriis et locis designandis ².

Relatio praecedentis decreti.

Sanctissimus in Christo Pater et Dominus noster Dominus Clemens, divina providentiâ Papa VIII, cum iam dudum animadverteret collapsae regularis disciplinae restitutioni ³, pro quâ potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus monasteriis et conventibus, iisque praesertim, qui maiori indigent reformatione, singuli, ad religionem profitendam accedentes, passim ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis constitutionibus male affectas radices evellere studet, eo magis infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant; cumque, ob zelum ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes regulares ad vetus suae cuiusque religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis monachorum et mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum religionis admitteretur, profitereturque, quousque monasteria et conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius regularis observantia, secundum reformationem a Sanctitate Suâ institutam, introduci: quia tamen, non obstante tali prohibitione cognovit, nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis et licentiae a Sanctitate Suâ obtentae, vel quia talis

¹ Perperam edit. Main. dicit *revocationis* (R. T.).
² Istud habes etiam in tom. X, pag. 770 a (R. T.).
³ Perperam edit. Main. legit *restitutionibus*.

prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos et admissos, praeter mentis suae sensum; idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum ac facultatum huiusmodi subreptione ac praetextu decretum Sanctitatis Suae irritum reddatur, nunc denuo districte praecipit ac mandat omnibus generalibus, provincialibus, commissariis, ministris, praesidentibus, abbatibus, prioribus et guardianis quibuscumque, ceterisque superioribus conventuum, monasteriorum ac domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam et insularum adiacentiam fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium et non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, fratrum Minorum de Strictiori Observantiâ, necnon Cappuccinorum sancti Francisci Reformatorum, sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum eremi Camaldulensis et Montis Coronae, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Iesu, sancti Pauli Decolati, et aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum respective Ordinibus, societatibus seu congregationibus nuncupatis, quae etiam antea exceperat, et nunc iterum excipiendi voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi), ne sub cuiusvis licentiae et facultatis impetrandae obtentu, nisi per litteras in formâ Brevis dumtaxat, et non aliâs, quemquam ad habitum regularem suscipiendum, nec etiam conversos, nisi in conventibus, monasteriis et domibus, auctoritate eiusdem SS. D. N. propediem in unaquâque provinciâ designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere ullo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suae receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post praesentis decreti in Romanâ Curiâ publicationem, omnino eiicere debeant.

Ampliatio decreti.

Poenae contra transgressores.

Superiorem autem, qui huius decreti transgressor extiterit, ipso facto poenam privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, vocis activae et passivae, et perpetuae inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit ac decrevit, et aliis etiam poenis arbitrio Sanctitatis suae imponendis subiacere.

Receptiones vero et professiones quilibet eorum, qui contra huiusmodi decretum admissi fuerint, nullas et irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit et declarat.

Hoc autem decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui conventus, domus et monasteria a se probata pro novitiorum receptione et educatione hactenus permissione suâ constituerint.

Certas ¹ vero licentias ² sive particulares, quae in hanc diem effectum non sunt sortitae, revocat et annullat.

Vult autem decretum hoc suum, in solitis locis Urbis publicatum, ita praedictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum: privilegiis, statutis et constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romae, apud S. Marcum, die XX mensis iunii MDXCIX.

Decreta alia.

Pro reformatione regularium, tam monachorum quam mendicantium, cuiuscumque Ordinis et instituti ³.

Clemens Papa VIII.

De chori servitio.

§ 1. Nullus omnino, praetextu cuiuscumque privilegii vel superioritatis, etiam generalatus, a servitio chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii

¹ Videretur potius legendum *ceteras*, ut habet edit. Cherub. (R. T.).

² Nescio an addendum *sive generales* (R. T.).

³ Huiusmodi habes etiam in tom. X, pag. 37 b seq., sed ibi specialiter pro monachis S. Hieronymi de Observantiâ latum fuerat (R. T.).

officii munere actu fuerit occupatus. Cum lectoribus autem et praedicatoribus superiores iis tantum diebus, quibus eos legere aut praedicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque praestare valeat cum aegrotis, et studiorum causâ legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes aut inobedientes fuerint, salutari poenitentia superiores animadvertant ad praescriptum regulae et constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

§ 2. Lectio sacrae Scripturae vel casuum conscientiae bis in hebdomadâ, praescriptis diebus, in singulis monasteriis et conventibus habeatur, ad quam fratres omnes conveniant, eâque absolutâ, mutuâ collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exerceant.

§ 3. Quo Tridentini Concilii decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur, praecipitur, ut nullus ex fratribus, etiamsi superior sit, bona mobilia vel immobilia, aut pecuniam, proventus, census, elemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut tam in propriâ ecclesiâ quam ubicumque celebrandis, aliove ipsorum iusto labore et quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine conventus possidere possit: sed ea omnia statim superiori tradantur, et conventui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, redditibus, pecuniis ac proventus confundantur, quo communis inde victus et vestitus omnibus suppeditari possit.

§ 4. Neque superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem fratribus, aut eorum ¹ alicui, bona stabilia, etiam ad usumfructum vel usum, administrationem

¹ Edit. Main. habet *certis* (R. T.).

² Vocem *eorum* addimus ex loco parallelo et ex Cherub. edit. Rom.; generatim ed. Main. sequitur edit. Cherub. Lugdun. quae mendosa est (R. T.).

De lectione sacrae Scripturae.

De paupertatis voto.

De licentia contra votum paupertatis.

aut commendam, etiam depositi aut custodiae nomine, concedere:

§ 5. Eorum vero, quae ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur:

§ 6. Qui in praemissorum aliquo deliquerit, poenas nedum a Concilio Tridentino praescriptas, sed alias quoque multo graviores, superiorum arbitrio imponendas, incurrat:

§ 7. Nulla quorumcumque superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia, fratres excusare possit, quominus¹ culpa et poenae ab eiusdem Concilii decretis impositae ipso facto incurrendae obnoxii, sint, etiamsi superiores asseverent, huiusmodi dispensationes aut licentias concedere posse: quibus in eâ re fidem minime adhiberi volumus.

De vestitu et suppellectili.

§ 8. Fratrum vestitus et supellex cellarum ex communi pecuniâ comparatur, et omnino uniformis sit fratrum et quorumcumque superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat: ita ut nihil superflui admittatur, nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

§ 9. Quaecumque fratrum vestes, sive laneae sive lineae, omnisque alia supellex in aliquem commodum conventus locum deferantur, ibique ab uno vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

De cubis et pecti.

§ 10. Omnes, etiam superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut aiunt) pitantiâ, in communi mensâ primâ vel secundâ, nisi infirmitatis causâ impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit: si quis in eâ re peccaverit, nihil eâ die alimenti percipiat, nisi panem et aquam.

¹ Edit. Main. legit quo (R. T.).

§ 11. Superiores omnes, etiam generalis, qui redditus aut praestationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta et expensa in libro distincto fideliter et diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quam ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit, ipsos in aliquo conventu commorari, eam pecuniae quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, et iis qui secum erunt, victus ad praescriptum regulae et constitutionum suppeditetur.

De praestationibus ratione officii.

§ 12. Nullus ex superioribus locorum administrationem bonorum aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum et reddituum sui conventus, etiam nomine conventus, per se ipsum habere sive exercere possit, sed universum id onus tribus fratribus eiusdem conventus a generali ita demandetur, ut unus rerum et bonorum, reddituumque colligendorum curam habeat; alter, tamquam depositarius, pecunias ac cetera ab illo collecta et exacta fideliter asservet; alius de pecuniis et rebus a depositario acceptis priori, fratribus ac conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdictâ.

De bonorum administratione.

§ 13. Ceterum hi tres tam impensi quam accepti singulis mensibus superiori locali, adhibitis etiam duobus vel tribus fratribus eiusdem conventus probatoribus, rerumque usu peritis, rationem reddant: deinde ipsimet rursus, praesentibus priore et peritis praedictis, generali, cum advenerit: denique ipse generalis, in quolibet proximo capitulo generali, saltem coram tribus iudicibus ab ipso capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suae administrationis, tam publicae quam privatae, rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis ca-

De reddenda ratione.

pituli describatur, ad hoc, ut, ad omnem mandatum nostrum vel Sedis Apostolicae, Romam transmitti possit.

De fratrum numero.

§ 14. In unoquoque conventu fratrum is tantum deinceps constituatur, et imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus, in commune, ut praefertur, conferendis, commode possit sustentari: redditus vero et supradicta omnia in communi loco ac tuto diligenter asserventur.

Superiores ne aliter declarent.

§ 15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini aut haec nostra decreta declarare, interpretari aut relaxare ullo modo possint, omnino interdiciamus et prohibemus: decernentes irritum, etc. Si quis autem contra praesumpserit attentare, is eo ipso omni gradu officioque privatus, et ad ea perpetuo inhabilis existat.

De privilegiis.

§ 16. Nullus, nisi actu legat vel praedicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

De socio.

§ 17. Si alicui ex necessariâ causâ generalis iudicio probandâ socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, et qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, et, si commode fieri potest, sit laicus conversus.

De clausura.

§ 18. Ut omnis scandalorum et vagationis occasio tollatur, conventus clausura perpetuo ac diligenter servetur: propterea a superiore ianitor constituatur, qui diligentiam ac morum integritate maxime commendetur: is ianuae custodiendae semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium et exeundi licentiam obtinuerit.

§ 19. Nullus a conventu egredi audeat, nisi ex causâ, et cum socio, licentiâque singulis vicibus impetratâ, ac benedictione acceptâ a superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causâ probatâ, sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem saepius. Li-

centiae vero generales exeundi nulli omnino concedantur.

§ 20. Contravenientes autem poenâ gravi etiam carceris ad superioris arbitrium plectantur: eandem etiam ianitor subeat, si, sciens, exeundi facultatem fecerit.

§ 21. Cum autem quis in conventum revertitur, superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui a socio itineris rationem, et quid rei actum sit, diligenter perquirat.

§ 22. Nullos fratres Romam venire superiores permittant, nisi prius a generali vel protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

Romam ire prohibetur sine licentia.

§ 23. Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire praesumpserit, voce activâ et passivâ biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitrato superiorum infligendas poenas. Quae item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint et receperint, sine ullâ exemptione locum habeant.

§ 24. Habeat superior clavem, ita fabricatam, ut cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit: et propterea nullus cellam, etiam noctu, ita claudat, quin semper a superiore possit aperiri.

De cellarum et dormitorii ratione.

§ 25. In medio dormitorii totam noctem lampas colluceat.

§ 26. Nullus, etiam superior, cellas, sive in claustris, sive alibi separatas a communi dormitorio habeat, sed unusquisque unicâ cellâ, eadem cum ceteris aliorum fratrum coniunctâ, nudis omnino parietibus, ac lecto et mensâ humilibus, uniformique suppellectili, ut praefertur, quemadmodum religiosos decet, contentus sit. Possit tamen generalis alicui ex superioribus conventuum, si eorum muneris et officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

§ 27. Cellae, sive aediculae, quae extra dormitorium separatim sunt, ad officium

¹ Aptius in loco parall. est eademque (R. T.).

cinas, aut aliàs ad communem usum et commoditatem conventus redigantur.

§ 28. Singillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

§ 29. In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes destruantur statim, cardinibus etiam e parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur; cellis tamen generalis aut alterius superioris ac praedicatoris exceptis.

§ 30. Conventus fenestras omnes, quae in vias publicas, aut in vicinas laicorum aedes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

§ 31. Valetudinarium in singulis conventibus certo ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo fratres omnes, cum aegrotabunt, curentur, nec inde, nisi recuperatâ sanitate, abire permittantur. Qui vero infirmorum curae praepositi sunt, omni sedulitate ac charitate operam suam praestabunt ac curabunt, ne quid aegrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

§ 32. Ineatur ratio, qua, sublatis licentiis ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra conventus claustra ad ea quamprimum revocentur, nec de cetero, nisi ex gravissimâ causâ a Sede Apostolicâ probandâ, huiusmodi facultates concedi possint.

§ 33. Nulli imposterum ad habitum aut professionem admittantur, nisi in conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet provinciâ deputatis.

§ 34. Curent superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum, et praescribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet conventu inviolabiliter observetur.

§ 35. Ut omnis officiorum ambitus occasio praeccludatur, caveant omnes a directâ vel indirectâ vocum seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in capitulis locorum, tum in ceteris, praesertim generalibus, capitulis aut congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, praeter alias poenas et censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in poenam privationis officiorum, quae obtinent, eo ipso incidant, et ad futura quaecumque pariter inhabiles habeantur (super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a nobis, vel successoribus nostris), et pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas omnes poenas ad complices, ac simpliciter scientes et non revelantes extendimus.

§ 36. In superiorum et officialium omnium electionibus forma praescripta a sacro Concilio Tridentino et Ordinis constitutionibus inviolabiliter servetur¹, iurentque electores, secundum veritatem cuiusque conscientiae probiores ac magis idoneos se electuros; ac propterea, priusquam ad electionem deveniatur, in primis et ante omnia praelegantur constitutiones de qualitate et requisitis eligendorum. Ad officia, gradus et praelaturas illi praecipue eligantur, qui possint et consueverint regulas Ordinis et constitutiones observare, praesertim quae pertinent ad servitium chori, ac vestitum et victum communem.

§ 37. Eligantur in capitulo generali vel provinciali aliquot graves et periti ex fratribus cuiuslibet provinciae saltem tres, qui admittendos ad praedicationem verbi Dei vel audiendas confessiones, etiam ipsorum fratrum, ac lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur et ad huiusmodi ministeria admittantur.

¹ Edit. Main. habet *serventur* (R. T.).

Horum etiam curae sit examinare et probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoscumque ordines, in quo servetur decretum Congregationis interpretum sacri Concilii Tridentini hac de causâ nuper editum et promulgatum.

§ 38. Illud porro superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso; ac propterea omni studio invigilent, ut quae in eorumdem Ordinum regulis et constitutionibus de oratione mentali, silentio et ieiuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter ac pie sancita sunt, ea omnia et singula ad unguem observentur; intelligantque super his veluti fundamentis omnium religionum aedificia construenda et amplianda esse, quae ut faciliorem exitum sortiantur, et fructus uberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet conventu, singulis hebdomadis, habeatur sermo de religiosâ disciplinâ, regularique observantiâ.

§ 39. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscuiusque conventus, in qua distincte adnotetur, quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater praestare debeat, ut certo quoque signo praemonitus maiore animi praeparatione suo muneri satisfacere possit. Quae Ordinis constitutiones his decretis non adversantur, inviolate custodiendae erunt.

§ 40. Quibus horum decretorum capitibus certa poena praescripta non est, arbitrio generalis vel alterius immediati superioris infligatur. Ut autem haec decreta (donec alia, quae pleniorum reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possint, districtè praecipimus generalibus, ac omnibus aliis quibuscumque superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent

ac efficiant, ea omnia inter eorumdem constitutiones perpetuo valituras redigi, interdictâ omnino eorum singulis facultate illas declarandi, et adversus eas unquam dispensandi. Alioquin sciant, se in poenam generalatus et officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuae ad alia quoque munera, ipso facto et sine ullâ exceptione respective incidisse.

§ 41. Ne vero praetextu dilatae publicationis eorum observatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in conventu vel monasterio cuiuslibet Ordinis de Urbe factam, generalem, aliosque Ordinum superiores, ceterosque quoscumque fratres, praesentes statim, reliquos vero absentes, citra montes, unius mensis, ultra montes, trium mensium spatio, ita arcent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

§ 42. Insuper mandamus, quod generales, in conventibus citra montes, unius mensis, ultra vero montes, trium mensium cursu, decreta supradicta publicari faciant, sub poenâ privationis generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Datum Romae, apud S. Petrum, die xxv mensis iunii MDXCIX².

Aliud decretum.

De licentiâ obtinendâ a fratribus Romam venientibus³.

Decretum illud, quo fratres Romam petere cum generalis et protectoris licentiâ dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad provincialem decrevit: ita ut provincialis ipse, ex causâ communi totius provinciae dumtaxat, facultatem hu-

¹ Duae sequentes § in loco parâllelo non legentur (R. T.).

² Prima vice, ut in tom. x loc. cit., decretum datum fuit xxiv aprilis MDXCIII (R. T.).

³ Istud non legentur in *Bullario* (R. T.).

Publicatio.

Talem licentiâ dari possit provinciali.

iusmodi facere valeat: declaravitque poenam privationis vocis activae et passivae, contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suae reservatam esse: interdicta omnino eorum superioribus singulis, etiam generali ac protectori, facultate illam moderandi ac relaxandi.

Datum Romae die x martii MDCI.

Aliud decretum.

Super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Causa decreti.

Sanctissimus Dominus noster, qui iam pridem accurate perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolventi religiosos poenitentes a peccatis quibusdam gravioribus, nisi superiores admodum prudenter ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum superiori suo conscientiae maculas detegere formidant, adducere posset in aeternae damnationis periculum, et spiritualis remedii desperationem;

Superiores non reservant nisi casus infrascriptos.

§ 1. Ideo, ut huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decrevit, ut nemo ex regularium superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis quae sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino iudicaverint.

Casus reservandi.

1. Veneficia, incantationes, sortilegia;
2. Apostasia a religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa monasterii seu conventus fiat egressio; Nocturna ac furtiva e monasterio seu conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta;

3. Proprietas contra votum paupertatis, quae sit peccatum mortale; Iuramentum falsum in iudicio regulari seu legitimo;

1 Istud quoque deerat (R. T.).

2 Perperam, ut puto, editiones omnes legunt superioribus (R. T.).

4. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum foetum, etiam effectu non sequito;

5. Falsificatio manus aut sigilli officium monasterii aut conventus; Furtum de rebus monasterii seu conventus in ea quantitate, quae sit peccatum mortale;

6. Lapsus carnis voluntarius opere consummatus;

7. Occasio, aut vulneratio, seu gravis percussio cuiuscumque personae;

8. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio litterarum a superioribus ad inferiores, et ab inferioribus ad superiores;

9. Si quod aliud praeterea peccatum grave pro religionis conservatione aut pro conscientiae puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam generalis capituli in toto Ordine, aut provincialis in provincia, maturâ discussione et consensu.

§ 2. Non liceat superioribus regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte ac proprio motu id ab iis petierint.

Non ipsi subditorum confessiones audiant.

§ 3. Superiores in singulis domibus deputent duos, tres aut plures confessarios pro subditorum numero maiori vel minori, iique sint docti, prudentes ac charitate praediti, qui a non reservatis eos absolvent, et quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis confessarius iudicaverit.

Sed alios confessarios deputent.

§ 4. Tam superiores pro tempore existentes, quam confessarii, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime ne eâ notitiâ, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Confessionis secretum.

§ 5. Licebit tamen superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis, a confessariis

Poenitentiae.

imponendas, quae subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Clausulae.

§ 6. Atque ita per quoscumque regularium superiores, quicumque illi sint, observari mandavit.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac cuiusvis concilii, etiam generalis, decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut regulis, in generalibus seu provincialibus capitulis editis, statutis et constitutionibus, etiam apostolicâ auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis et concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, die xxvi mensis maii anno Domini MDXCIII.

Quoniam casus reservatio cessat.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, et declarat, ut si huiusmodi regularium confessariis casus alicuius reservati facultatem petentibus superior dare noluerit, possint nihilominus confessarii illâ vice poenitentes regulares, etiam non obtentâ a superiore facultate, absolvere.

Decretum aliud.

De formulâ concedendi facultatem pro novitiis ad regularem habitum recipiendis in monasteriis et locis designatis.

Decreta praecedentia recolluntur.

Sanctissimus in Christo Pater D. N. D. Clemens, divinâ providentiâ Papa VIII, cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maxime cuperet, regularesque omnes vitam, moresque suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quae ad votorum vini, habitum,

1 Sic legimus cum edit. Cherub. Rom.: male edit. Main. legit *generalibus* (R. T.).

2 Et istud in *Bullario* non legebatur (R. T.).

victimque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime observarent, generali decreto, quod de mense iunii editum, tertiâ iulii anni MDXCIX promulgatum fuit, Ordinum religiosorum superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua monasteria aliquot ad eam rem praescripta essent, in quibus observantia regularis vigeret.

Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta in infrascriptis monasteriis et conventibus Ordinis N. praefinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius monasterii censibus, vel consuetis elemosynis sustentari hi commode possunt, atque in iis omnia fideliter observari, quae sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis et obedientiae vota, unâ cum ceteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel pontificii etiam, ad victum, vestitumque communem spectantibus, ipso decreto, ut supra, edito et promulgato nequaquam obstante, potestatem facit superiori eiusdem Ordinis novitiatus in infrascriptis monasteriis et conventibus erigendi, et novitios recipiendi, educandi atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad praescriptum instructionis iussu Suae Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suae Sanctitatis mens et voluntas, ut in monasteriis et conventibus, ad alendos novitios praefinitis, regularis observantia perpetuo retineatur, mandat et praecipit,

Monasteriorum designatio.

1 Sic legimus ex edit. Cherub. Rom.; et revera decretum, supra relatam pag. 206, datum fuit die 20 iunii, quod postea, ut hic dicitur, fuit die tertia iulii promulgatum. Erronee itaque edit. Main. hic legit *iulii* (R. T.).

2 Praep. in nos addimus (R. T.).

3 Videretur potius legendum *editae* (R. T.).

ut in ipsis praescriptus iam personarum numerus in posterum servetur, nullusque omnino superior cuiusvis conditionis personarum et novitiorum numerum augere praesumat, eâ poenâ propositâ, ut in omnibus privatus officiis, vocis activae et passivae ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua, huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicae hoc decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante decreto, ut supra, promulgato.

Datum Romae, die, etc. Praescribitur vero numerus sacerdotum . . . , clericorum . . . , novitiorum . . . , conversorum autem. . .

N. Visitationis et Reformationis
Apostolicae Secretarius.

Decretum aliud.

*Super formâ recipiendi novitios
regularium ad habitum et professionem¹.*

Sanctissimus in Christo Pater et Dominus Noster Dominus Clemens divinâ providentiâ Papa VIII (qui aliâs, pro regularis disciplinae restitutione, singulis regularium Ordinibus, quibusdam exceptis, prohibuit, ne ad regularem habitum novitios imposterum reciperent, receptosve ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cuiusvis Ordinis monasteriis seu conventibus, in quibus novitiatus pro recipiendis et educandis novitiis designarentur et approbarentur, ad eius, quam professi sunt, regulae praescriptum, vitam, moresque restituerent et componerent²) certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum conventus seu monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam et disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta, in eisdem monasteriis et

¹ Istud iam editum erat in *Bullario*, tom. x, pag. 771 (R. T.).

² Id in decreto superius relato, pag. 206 (R. T.).

conventibus, ut novitiatus erigi et novitii recipi possent (sub certis tamen legibus, ac eâ praesertim, ut licentia a Congregatione Reformationis Apostolicae prius obtenta esset), concessit, et ad illa designavit et approbavit³.

Nunc volens, ut ea, quae pro novitiorum receptione de mandato Sanctitatis Suae praescripta fuerunt, imposterum accuratius et exactius observentur (ultra formam traditam in constitutionibus felicis recordationis Sixti Papae V⁴, et etiam Sanctitatis Suae super receptione novitiorum) decrevit, ac praesentis decreti virtute mandat⁵, ne in conventibus seu monasteriis (ad novitios recipiendos de Sanctitatis Suae seu dictae Congregationis Reformationis licentiâ hactenus designatis et approbatis, seu imposterum⁴ designandis et approbandis)

Novitii ad habitum recipi nullatenus possint vel admitti, nisi prius ab ipsâ Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum dioecesi novitiatus existunt in quibus novitii recipiendi fuerint, expresse et nominatim novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, et ut recipi et admitti possint licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam et diligentiam adhibere, ut circa aetatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam et mores, ceterasque qualitates in ipsis novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factae et pu-

¹ Id in decreto proxime praecedenti, pag. 213 (R. T.).

² Vide notam ad rubricam, sup. pag. 202 (R. T.).

³ In edit. Cherub. Rom. et in loco parallelo legitur *mandavit* (R. T.).

⁴ Haec verba *designatis et approbatis seu imposterum*, addimus ex loco parallelo (R. T.).

⁵ Potius legendum foret *ullatenus*, nam praecedet *ne* (R. T.).

Conditiones
servandae.

blicatae, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint vel admitti permiserint, qui non sit idoneus et iuxta constitutiones praedictas approbandus et admittendus. Firmis nihilominus remanentibus poenis omnibus contra superiores quoruncumque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum et professionem novitiis, formam constitutionum et institutionum praedictarum non servaverint, aut novitium aliquem, quantumvis idoneum et approbatum, in quovis alio conventu et loco seu monasterio, praeterquam in hactenus a Sua Sanctitate vel a dictâ Congregatione designatis et approbatis, seu imposterum designandis et approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis praescriptum seu praescribendum, receperint vel admiserint, seu aliâs praemissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc et inane decernens quicquid secus, vel aliâs, quavis auctoritate, a quovis, gestum vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, etc.

Datum Romae, apud S. Petrum, die x⁴ maii MDCII, pontificatus eiusdem SS. D. N. anno XI.

Decretum aliud.

De institutionibus super receptione et educatione novitiorum religiosorum in monasteriis et conventibus designatis vel designandis, Clementis eiusdem iussu editum¹.

Cum ad regularem disciplinam in singulis religiosorum monasteriis propagandam, novitiorum institutio maxime utilis sit ac necessaria, et nihil ad gravem illam ac laudatissimam priscorum patrum vi-

¹ In loco parallelo, et hic in edit. Cherub. Rom. ad marginem, legitur *xix maii* (R. T.).

² Istud iam legebatur in tom. x, pag. 772 (R. T.).

vendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis novitiis facilitatem supra numerum, quem capere atque alere monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando et examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo atque ex praecipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis atque instituendis; idcirco, ut huiusmodi incommodo deinceps occurratur, praecipitur omnibus et singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis novitiis, et in eorum institutione atque educatione, necnon in magistri et aliorum ministrorum electione (praeter alia quae in sacris canonibus ac decretis praesertim Concilii Tridentini, Pontificiis, et cuiuscumque Ordinis aut instituti constitutionibus continentur¹) tam in² aliâs designatis, quam nunc et imposterum ad hoc designandis monasteriis et conventibus, haec, quae sequuntur, inviolate observari et exequi perpetuo curent:

Primum, quod attinet ad novitiorum recipiendorum formam (ultra diligentem perquisitionem, quae habenda erit de uniuscuiusque natalibus, corporis habitudine, moribus et vitâ antea actâ, ac praecipue eorum, qui sextum decimum aetatis suae annum excedent, an³ criminosi, an aere alieno gravati, vel reddendae alicuius administrationis rationi obnoxii sint, iuxta formam constitutionis felicis recordationis Sixti V et moderationum subsequentarum), illud etiam superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in monasteriis et conventibus, ex apostolica facultate novitiatus fuerint instituti, in iis ad religionem nullus imposterum admittatur, qui et ex honestis parentibus natus

¹ Sic legimus ex loco parallelo: *erronee editiones hic legunt continetur* (R. T.).

² Hic delemus vocem *eis*, quae in aliis editionibus non legitur, neque in loco parallelo (R. T.).

³ Perperam edit. Main. ac pro *an* legit (R. T.).

Novitiorum
examen.

Decreta an-
taecta.

non sit, et conditiones a sacris canonibus, summorumque Pontificum constitutionibus praescriptas non habeat, iuxta decretum super formam recipiendi novitios die XIX maii MDCII editum¹.

Vias et litterae. Quisque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in eâ sit aetate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta et ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendae spem indubiam praeseferat, ut minores, et, suis temporibus, maiores ordines iuxta decreta sacri Concilii Tridentini suscipere valeat (sed si quis, annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulaverit, et talis eruditionis inexpers inventus fuerit, in conversorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur); ipsi autem conversi non recipiantur ante vigesimum aetatis suae annum et nisi saltem praecipua doctrinae christianae capita noverint.

Vocatio. Demum superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitae genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis ac perfectioris vitae, et ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, et an eorum parentes ope et subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Conversorum instructio. Provideant quoque, ut omnes etiam conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regulâ, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari et aliis cuiusque Ordinis peculiaribus institutis et constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam religionum moris est nedum conversos ad

¹ Hoc decretum est quod praecedit pag. 214 (R. T.).

professionem admittendos, verum et oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaquaeque religio suas peculiâres constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Statim atque novitii ad habitum recepti et in locum novitiatu introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vitae conscientiam discutiant et expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscuiusque novitiatu spectat, locus huiusmodi propriâ clausurâ ab eâ parte conventus et monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula vel certus ac determinatus locus pro magistro, eiusque socio reperiatur.

In eo etiam, praeter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones instructionesque magistri audiendas, et in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu cappella, si commode fieri poterit, ad novitios in spiritualibus, praesertim in caeremoniis, ecclesiasticisque functionibus exercendos,

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus atque munitus adsit, sin minus hortum ceteris fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsi vero novitiis ibi commorantibus curabit magister cum loci superioris auctoritatē (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum novitiatu nemini, eiusdem vel alterius Ordinis, regulari, etiam conventus et monasterii officiali, ullo unquam tempore sub quovis praetextu aditus pateat, praeterquam magistro, eiusque socio, ac etiam monasterii aut con-

Confessio generalis praemittenda.

Novitiatu loci forma.

ventus superiori, si quaecumque ingrediendum sibi necessario existimaverit; quo tamen casu aliquem semper ex senioribus conventus et monasterii patribus socium assumat.

Huius loci clausurae clavis apud magistrum semper asservetur, illicque soli liceat ex gravi tantum causâ ingressum illuc alicui permittere; si quis autem novitiorum quempiam alloqui voluerit, magistro praesente, et non aliter, alloquatur.

De novitiorum magistro et eius socio.

Novitiorum magistro socius, si propter novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vitâ et moribus, quoad fieri poterit, consimilis deputetur, qui in his, quae ad novitiatu regimen spectant, dicto magistro immediate subiectus existat, eliganturque, tam magister quam socius, per provinciale capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca novitiatu concedi contingat, tunc electionem magistri novitiorum et socii huiusmodi in his novis locis per generalem seu ministrum aut eorum visitatores seu vicarios, de definitorum tamen vel graviorum aliorum patrum consensu, fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium, alterum vel utrumque urgenti aliquâ de causâ ex illis locis amoveri vel mori contigerit, in cuius vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Eorum dotis.

Tam novitiorum magister quam socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quae novitiorum curam et regimen impedire valeant. Ipse magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum aetatis suae anno constitutus, et per decennium a professione emissâ in religione perstiterit. Socius vero trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrinâ, et, quantum per superiorum diligentiam et vires fieri poterit, vitae etiam antea vitae exemplo praestantes, orationis¹ praeterea et mortificationis operibus addicti, prudentiâ, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine praefidentes, ab omni cordis ac animi perturbatione, ab irâ praesertim et indignatione, quae in se et erga alios charitatem impedire consueverunt, quam longissime alieni, et tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum praebent, ut ii, qui eorum curae subsunt, illos non tam metuunt quam reverentur, nec illis unquam detrudere quicquam possint.

Habeat etiam magister plenam et absolutam potestatem circa novitiorum instructionem, ac novitiatu regimen, ut in illis nemini (visitoribus, ac superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut novitii omnes in regulari disciplinâ sedulo exerceantur, agnoscantque praecipue divinae, qua digni facti sunt, vocationis praestantiam et excellentiam; quae vera sit atque perfecta votorum solemnium et quam necessaria cuiusque Ordinis constitutionum observantia; modum in oratione tum vocali tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones et vitia, ad quae natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atque proclivis, per sensuum custodiam et mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientiae puritatem, crebram illius discussionem, sacramentorum frequentiam, confessionis praesertim, quae bis saltem singulis mensibus fiat, per aperationem quotidianam motuum interiorum cordis et tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet novitius bis quotidie orationi mentali et vocali incumbat, unusquisque

¹ Forsan legendum *orationi* (R. T.).

Novitiorum officia.

secundum propriam capacitatem et ordinem sibi a magistro praescriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem magistro soli novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen superiori, etiam locali, si ita expedire iudicaverit, vel per se ipsam, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorundem novitiorum confessiones audire.

Quotidie missae sacrificio intersint, et statutis horis in choro nocturnis, diurnisque divinis officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quae in solitario loco et commodo extra novitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus, longior statuatur, fiatque semper magistro praesente vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disiuncti, atque eo tempore cuiusque, in quam naturam feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat, durante novitiatu et probationis tempore, unam cum professis, nisi in choro et in ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in coenaculo causam refectionis, commorari, nec permittatur eis professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus et propriis cuiusque necessitatibus quae accidere possunt, unus ex novitiis ipsis, aetate, moribusque provector, deputetur, qui, absente socio, magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuae custodia et rerum levioris momenti provisio intra novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet clericorum bene instituendorum cura debeat esse praecipua, conversorum tamen religiosa instructio non sit praetermittenda, quin potius aequanimiter amplexanda, quandoquidem

satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem tum religioni decorem et ornamentum, tum aliis christifidelibus aedificationem, exemplum atque utilitatem afferre; conversis ipsis a clericorum novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari praecipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, magistro novitiorum, seu superioribus monasteriorum et conventuum, iuxta cuiusque Ordinis statuta et constitutiones, subditi esse et obedientiam praestare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi et exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate et commoditate de spiritualibus, praesertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad capitula et spirituales conciones, quae per magistros novitiorum fieri solent, accersiri debeant, et in ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ii tantum, qui non solum religiosae perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti novo ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo aetatis suae annum, quoad clericos, decimum sextum, quo vero ad conversos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur: sed qui ad conversorum habitum recepti fuerint ad clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet conventus, in quo novitiatu fuerit constitutus, particularem librum habeat in quo novitii professio registretur, illamque novitius professus propria manu et duo testes, qui praesentes fuerint, subscribant. Conversus vero litterarum ignarus professus, in eorundem testium, qui se subscripserint, praesentia, propria manu signum crucis apponat. As-

Conversorum institutio.

Professionum register.

serveturque liber et custodiatur in archivio, ubi scripturae ad monasterium seu conventum pertinentes reponi consueverunt.

De filiationibus.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod, licet decretum sit, ut novitiis educandis certa monasteria aut conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit superioribus monasteriorum et conventuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus est, eos, quos praenarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios, iuxta cuiusque Ordinis constitutiones, adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta praesentes institutiones, et alias servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca novitiatuum cum testimonialibus litteris transmitti, ubi tanquam dictorum conventuum seu monasteriorum filii, eorundem nomine et instantia, recipi, ac in novitiatu probari, et deinde, antequam ad eadem monasteria seu conventus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debebunt.

De numero religiosorum.

Porro, ne loca unius monasterii seu conventus ab alio praecoccupentur, capituli generalis aut provincialis partes erunt, numerum praescribere pro omnibus, et eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis conventibus et monasteriis praescribere, quae magis expedire videbitur.

De professorio post novitiatum.

Ut autem novitii iam in professorum numerum (sicut praemittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinae observantia stabiliantur et confirmantur; mandatur, ut statim post professionem emissam, si in conventibus aut monasteriis pro novitiis assignatus locus aderit, secundi novitiatu sive professorii, ab ea, quae novitiorum est, atque antiquorum professorum habitatione di-

stinctus et segregatus, ibi collocentur, si monasterium aut conventus eos alere queat; sin minus in alium commodiorem conventum aut monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad novitiatum supranarratis reperitur, vel accomodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illae religiones excipiuntur, quae suarum constitutionum seu institutorum vigore maioris temporis cursu novos professos intra novitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, ut, praedictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac religioni magis expedire iudicaverint; quibus in locis degant sub regulis et modo vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi; ita quod in negotiis monasteriorum aut conventuum non se intrinittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiae officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad aetatem sacris ordinibus suscipiendis sufficientem devenierint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo et debebunt, litterarum studiis operam navare sub directione ac regimine superioris, qui eas qualitates habeat, quibus novitiorum magistrum praeditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter praemissa non censeatur concessa licentia recipiendi novitios in locis nisi novitiatu designatis, aut imposterum designandis, et pro numero dumtaxat in earum singulis praescripto vel praescribendo.

Denique si illi, qui inter religiosos gradu et ordine superiores sunt, et alii, ad quos spectat, in praedictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seu quovis modo contraherint, officiorum omnium, quae tunc obtinebunt privationem, graviusque pro-

1 Vel potius legendum nisi in locis (R. T.).

Novitii recipiendi in locis designatis.

Contrahentium poenae.

modo admissae culpae poenas se subituros certo sciant.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, die XIX martii MDCH.

ANTONIUS SENECA, Reformationis Apost. Sec.

Anno MDCXXIV, Indictione VII, Pontificis autem Sanctissimi Domini nostri Domini Urbani divini providentia Papae VIII, anno eius secundo, die vero vigesima sexta mensis octobris, supradicta decreta, tam sacrae Congregationis Concilii, quam sanctae memoriae Clementis VIII, affixa et publicata fuerunt ad valvas basilicarum sancti Ioannis Lateranensis, et Principis Apostolorum, nec non in acie Campi Florae, ut moris est, per nos Camillum Fundatum et Iulium Marzittellium cursores Sanctissimi.

BRANDIMARTES LATINUS, pro magistro dominorum cursorum.

LXXXVII.

Declaratur indulgentias cruciatae regnorum Hispaniarum non comprehendi in suspensione indulgentiarum occasione anni iubilaei MDCXXV.

Urbanus Papa VIII, ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem indulgentiarum et gratiarum concessionem, quae ad adiuvandam contra immanissimos turcas expeditionem a Sede Apostolica factae sunt, a generali indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas aliquibus dubitandi occasio praebeatur.

Pius Papa V indulgentias cruciatae nuncupatae concessit.

§ 1. Cum itaque, postquam dudum felicis recordationis Pius Papa V praedecessor noster omnibus in Hispaniarum regnis et insulis illis adiacentibus ac etiam

1 Ex Regest. in Secret. Brev. 2 Edit. Main. legit facta (R. T.).

Sardiniae consistentibus, qui fidei catholicae zelo adducti infra certum expressum tempus ad exercitum tunc clarae memoriae Philippi II Hispaniarum regis catholici contra turcas comparatum contra illos pugnaturi aut aliud genus servitii gratuito facturi suis sumptibus accessissent, et ibidem usque ad finem expeditionis eius anni permansissent, aut de bonis sibi a Deo collatis expeditionem praedictam adiuvasent, plures indulgentias ac peccatorum remissiones et relaxationes pro vivis et defunctis, aliasque spirituales concessionem, necnon privilegia, facultates et indulta, vel quovis alio nomine nuncupatas gratias concessit;

§ 2. Ac recolendae memoriae Gregorius Papa XIII, etiam praedecessor noster, tempus in dicti Pii praedecessoris litteris praefixum prorogando, concessionem, privilegia, facultates, indulta et gratias huiusmodi, nonnullis aliis additis, declaratis et immutatis, ad Indiarum maris Oceani et regni Siciliae ultra pharum, etiam aliquot forsitan aliorum regnorum et locorum, personas, quae dicti Philippi regis imperio essent subiectae, extendit; ac deinde diversi Romani Pontifices, etiam nostri praedecessores, et nos etiam illas prorogavimus, extendimus et ampliavimus, prout in diversis litteris apostolicis, etiam in forma Brevis desuper expeditis, plenius continetur;

§ 3. Novissime, occasione celebrationis sanctissimi iubilaei proximo futuro anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto universo populo christiano indicti, aliorum Romanorum Pontificum morem eam in re sequuti, de apostolicae potestatis plenitudine omnes et quascumque indulgentias etiam plenarias, et ad instar iubilaei, necnon facultates, concessionem et indulta quaecumque, a nobis, et dicta Sede, eiusque auctoritate, quibuscumque ecclesiis et monasteriis utriusque sexus ac conventi-

Quas Gregorius XIII prorogavit.

Cam vero Urbanus occasione anni iubilaei omnes suspensionem indulgentias;

bus, domibus, congregationibus, hospitalibus et piis locis, necnon Ordinibus, etiam Mendicantium, ac militiarum, necnon confraternitatibus et universitatibus, earumque, et aliis cuiuscumque dignitatis, gradus et conditionis personis ecclesiasticis et secularibus per universum orbem constitutis, etiam per modum communicationis, extensionis, et aliis quomodocumque, perpetuo vel ad tempus, quibusvis modis et ex quibusvis causis concessa, cum irritantis adiectione decreti, et aliis efficacissimis clausulis in illis apposis, suspendimus, interdicentes ne ullae aliae quam praedicti a nobis indicti iubilaei indulgentiae interim, sive publice sive privatim, ubique locorum ac gentium publicarentur, praedicarentur vel nunciarentur, secus autem facientes excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, et ab Ordinariis locorum pro cuiuscumque arbitrio punirentur, et aliis, prout in litteris apostolicis sub plumbo expeditis latius explicatur;

Indulgentias cruciatae sub huiusmodi suspensione non comprehendi declarat.

§ 4. Nos, quibus praecipue curanda sunt ea, quae ad fidem catholicam tuendam, et, adiuvante Domino, aliquando propagandam pertinent, quique, eo animo, eaque voluntate nunquam fuimus, ut indulgentiae, facultates, concessionem et indulta quaecumque intuitu expeditionis in turcas ac cruciatae huiusmodi impedirentur, aut revocarentur, ac dictarum litterarum omnium seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et insertis habentes, auctoritate praesentium declaramus, suspensionem eandem ad indulgentias, facultates, concessionem et indulta quaecumque, occasione dictae expeditionis et cruciatae in Hispaniarum regnis et aliis dominiis et locis charissimo in Christo filio nostro Philippo IV Hispaniarum regi catholico subiectis, ut praefertur, concessa, non extendi, eaque omnia et singula sub dicta suspensione minime

comprehendi, ac propterea commissario generali, et aliis ab eo deputatis, et pro tempore deputandis, omnia et singula sibi per dictas litteras demandata facere, exequi ac plenariae executioni demandare, praedicatoribus vero, iuxta tamen easdem praedecessorum et nostras litteras deputatis et deputandis, indulgentias et alias gratias, concessionem et indulta praedicta, iuxta ipsarum litterarum tenorem et illarum summarium, in dictis regnis, dominiis et locis promulgare, denuntiare et praedicare, absque aliquo conscientiae scrupulo, sententiarumque, censurarum vel poenarum incursum, ut prius, antequam eadem suspensionis litterae a nobis emanassent, licere;

§ 5. Ita quod desuper per quoscumque etiam locorum Ordinarios molestari, perturbari, aut impediri nequeant; sicque per quoscumque iudices ordinaria et delegata auctoritate fungentes, ac causarum palatii apostolici auditores, necnon sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, in quacumque instantia (sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) ubique iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane quidquid secus per eosdem, et quoscumque alios, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque omnibus, quae tam dicti praedecessores, quam nos in concessionem indulgentiarum, et aliorum privilegiorum ad favorem dictae expeditionis concessorum, volumus non obstare.

§ 7. Ut autem declaratio nostra huiusmodi, quoties opus fuerit, innotescat, volumus harum litterarum exempla, etiam impressa, manu notarii publici subscripta, ac personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo obsignata, ubique gentium

1 Edit. Main. legit demandari (R. T.).

Clausulae.

Derogatio contrarium.

Exemplis danda fides.